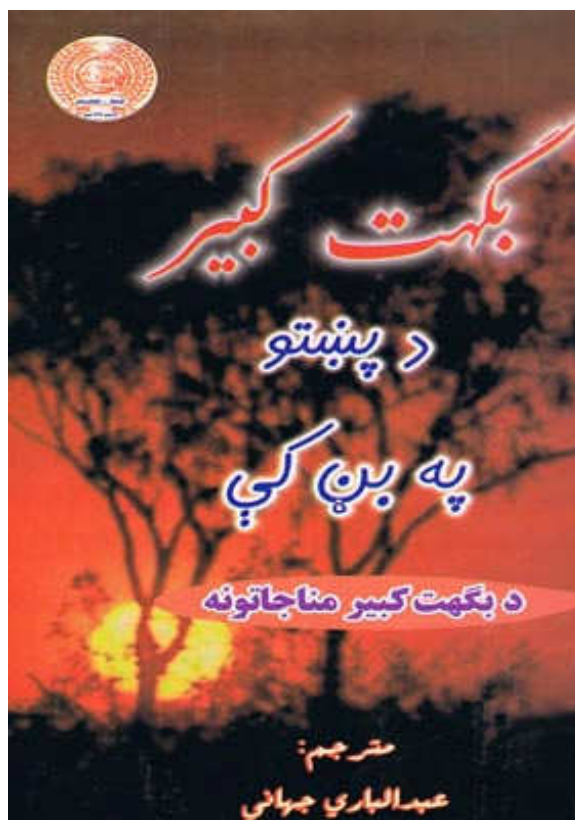


## منع سایت استاد بنوا

ترجمهء این اثر با ارزش را که در حقیقت کاری بس سترگ و نیک و قدمی در سویی همدلی و همسویی میان باورمندان گوناگون تواند بود، از ژرفای دل به دانشی مرد پاکطین جناب استاد عبدالباری جهانی تبریک گفته عمر دراز و خوبی های مزید برایشان آرزو میداریم. با حرمت عظیم کابل ناته.



د کتاب نوم : بگهت کبیر  
مترجم: عبدالباری جهانی  
خپرندوی: نارنج خپرندویه ټولنه، کندهار  
د چاپ کال: ۱۳۸۴ ل  
تیراژ ۱۰۰۰ ټوکه  
کمپوز/ډیزاین: عبدالحمید ترابی  
د خپرولو لړۍ: ۹

د بگهت کبير د کتاب د چاپ ټوله حقوق د خپروونکي او دانلائن حق ئی. یواځي د بېنوا پاني سره محفوظ دي، نوري ويب پاني ددې کتاب شعرونه د ماخذ په بنولو کاپي کولای شي

## کبير فکر او عصر

کبير د هند له هغو لويو صوفي شاعرانو څخه دی چې د هند د ادبياتو د تقريباً ټولو خپرونکو او ليکوالانو غورځونو يې له نامه، ژوند، افکارو او اشعارو سره آشنا دي. خو مور ته د ده په قلم ليکلي اشعار او آثار پاته نه دي، او څه شعرونه چې هغه ته منسوب دي هغه ټول د ده له وفات څخه لږ يا ډېر کلونه وروسته د هغه پيروانو ليکلي او يا سينه پر سينه نقل کړي دي. طبيعي خبره ده چې په دې صورت کې به ډېر زيات، حتی په سلگونو شعرونه هېر سوي او ورک سوي وي او دغه راز به ډېر شعرونه نيمگړي سوي، پيوند سوي او يا حتی په بشپړه توگه بل چا ليکلي او کبير ته منسوب کړي وي.

د کبير ژوند تقريباً ټول په تياره کې دی؛ نه د هغه د زېږېدنې کال او حتی لسيزه چاته په دقيق ډول معلومه ده، نه يې د وفات کال او ځای چا ته معلوم دی او نه دا په دقيقه توگه معلومه ده چې هغه خپل ژوند چېرې تېر کړی او اصلاً چېرې زېږېدلی دی. تر ټولو په زړه پوري خبره لا دا ده چې د هغه مذهب هم چا ته معلوم نه و او تر وفات وروسته مسلمانانو غوښتل چې هغه خاورو ته وسپاري او هندوانو غوښتل چې هغه وسوځي.

د کبير د ژوند په باب معلومات زياتره له هغو افسانو څخه ترلاسه سوي دي چې د هغه مريدانو او پيروانو يا جوړي کړي يا اورېدلي دي.

د دبستان المذاهب ليکوال هغه بېر اکیانو ته منسوبوي او وايي چې بېراک په لغت کې طلب ته وايي او دا هغه ډله ده چې دنيا يې ترک وهلې او عبادت يې هغه بيتونه دي چې د بشن او د هغه مظاهرو ته، چې رام او کرشن او د هغه امثال دي وقف سوي دي.

بل ځای ليکي چې کبير جولاً نژاد د هند له مشهورو موحدانو څخه دی او هغه يو بېراکي و.

د کبير د ژوندانه په باره کې پر دې يوه حقيقت باندې اکثر خپرونکي موافق دي چې وايي هغه د پنځه لسېمې پېړۍ په شا وخوا کې په بنارس کې ژوند کاوه او يو جولاً و.

ډېر محققين د کبير د ژوند د تاريخي پېښو په ارتباط دې نتيجه ته رسېدلې دي چې د هغه د زېږېدنې کال به 1425 او د وفات کال به يې 1505 وي.

دا چې کبير به کله زېږېدلی او کله وفات سوی وي او په ژوند کې به يې نور څه ورته پېښ سوي وي، زموږ د بحث موضوع نه ده، بلکه موږ زياتره غواړو چې د هغه د اشعارو يا سرودونو پر موضوع او دغه راز د دغو سرودونو پر اجتماعي ضرورت باندې وږغېږو.

کبير په داسې زمانه کې ژوند کړی دی چې د هند په پراخ هيواد کې د راجه گانو او جاگيردارانو تر منځ داخلي خونړي جنگونه روان وه او د مسلمانانو د پاچا سلطان سکندر لودي (1489\_1518) قلمرو د هند تر جنوبي سيمو پوري پراخ سوی و. د هندوانو او مسلمانانو تر منځ په جنگونو کې داسې خونړۍ پېښې کېدلې چې کله\_کله او حتی زياتره وختونه به يې د عام قتل او لوټ او تالان شکل واخيست. کلي او ښارونه به وسوځول سول، کښتونه او کروندې به د آسونو تر پښو لاندې سوي، په زرگونو سرونه به ورغړېدل، په زرگونو ښځې به کولې او بې عزته سوي او ښارونه به له يتيمانو، معيوبينو او گدايانو څخه ډک سول. د کبير په څېر حساسو بشر دوستو شاعرانو او مذهبي مشرانو په هغو شرايطو کې د مذهبونو او قومونو تر منځ د نيژدې والي او يو والي تبليغ کاوه. کله به يې دا خونړۍ پېښې غندلې او کله به يې يوازي او ښکې ورته تويولې. د کبير د مرشد رمانندا په څېر جوگيانو او مذهبي مشرانو به ويل چې ټول جهان يوه خالق پيدا کړی دی او هغه د ټولو مذهبونو مرجع او د سجدو طرف دی. په دې مشرانو او شاعرانو کې د کبير آواز تر ټولو لوړ و، او ځکه يې هم د مسلمانانو او هم د هندوانو په زړونو کې ځای نيولی او هم يې تر اوسه پوري شعرونه د سيکهانو په مقدس کتاب "ادي گرنټ صاحب" کې قيد دي. کبير د

خپل وخت تر ټولو حساس شاعر و او پر هغو مذهبي مشرانو يې په ډېر زړورتوب حملې کولې چې په ټولنه کې يې د انسانانو تر منځ د بې اتفاقي او انسان وژني اورو نه بلول او د هغوی د تبليغاتو له امله کورونه او بناوونه د نفرت په اور کې سوځېدل .

له هغې تاريخي کيسې څخه، چې په اکثرو تاريخي آثارو کې د کبير د ژوند په ارتباط اشاره ورته کېږي، بنسکاري چې کبير پخپله د سلطان سکندر سره کتلي هم دي او يا يې لږ تر لږه د هغه د دربار د عدالت مزه ځکلې ده. ويل کېږي چې کبير يو وخت د يوه داسې ناروغ علاج وکړ چې طبيبان يې له علاج څخه عاجزه وه، او دې کار ځيني مذهبي مشران دې ته راوستل چې هغه د سلطان سکندر دربار ته معرفي کړي او د جادوگر او کافر تور ورباندې ولگوي. سلطان سکندر لودي، چې پخپله يو عالم او عادل پاچا و د کبير په څېر يې آزارو مذهبي مبلغينو او پيرانو سره کار نه درلود، ځکه يې نو له هغه سره عرض ونه کړ. البته کبير يې د ټولنيزي سولي د ساتلو په منظور له بنارس څخه تبعيد کړ او په دې توگه له مرگه خلاص سو. داسې بنسکاري چې دا پېښه په کال 1495 کې سوې وي او ويل کېږي چې کبير په دغه وخت کې شپېته کلن و. د دغې پېښې څخه پرته د ده د ژوند په ارتباط کومې تاريخي پېښې ته اشاره نه ده سوې، او چې د ده د ژوند حالاتو په باب څه ويل سوي دي نو سرچينه يې زياتره هغه افسانې دي چې چندانې تاريخي ارزښت نه لري او که څوک د هغه د زېږېدلو او يا وفات د کلونو په اړه اټکلونه کوي نو زياتره له سلطان سکندر سره د هغه د مخامخ کېدلو په دغه تاريخي کيسه استناد کوي. کبير له دغې پېښې څخه وروسته د بنارس پرېښودلو ته مجبور سو او د هند په شمال کې په کليو او بانډو گرځېدلی او خپلو تبليغاتو او خپل حقيقي او دايمي معشوق ته يې د شعرونو ليکلو ته دوام ورکړی دی.

کبير نه يوازي ټول انسانان يو شان بلل، هغه نه يوازي يوه ستر خالق ته عقیده درلوده بلکې ټول کاینات ورته يو شان بنسکارېدل او بالاخره يې د وحدت الوجود د فلسفې په پيروي، چې هم يې په اسلام او هم يې په هندو مذهب کې سوونه کلونه سابقه درلوده د کایناتو او ستر خالق تر منځ سرحدونه ماتول.

اوبه غونډې سي یخې ورنه جوړېږي  
یخې بیرته اوبه کېږي چې ويلېږي  
صرف اوبه دي بدلوي چې خپل شکونه  
نور په داسې حقيقت کې څه ځايېږي

چې د سيند اوبه کوبی دي رااخيستي  
کوبی ټولي په اوبو کې حسابېږي  
سيند پخپله له کوبيو سره درومي  
د ناپايه سمندر کوگل ته لوېږي

په يوه سترگه چې ټول انسانان گوري  
لوی جهان چې ورته يو شاني بنسکارېږي  
دی پخپله هسي صاف لکه قطره سي  
او په لایتناهي کې ورگډېږي 2

اوبه غونډې سي یخې ورنه جوړېږي  
یخې بیرته اوبه کېږي چې ويلېږي  
صرف اوبه دي بدلوي چې خپل شکونه  
نور په داسې حقيقت کې څه ځايېږي  
چې د سيند اوبه کوبی دي رااخيستي  
کوبی ټولي په اوبو کې حسابېږي

سیند پخپله له کوبیو سره درومي  
د ناپایه سمندر کوگل ته لوېږي  
په یوه سترگه چې ټول انسانان گوري  
لوی جهان چې ورته یو شاني ښکارېږي  
دی پخپله هسي صاف لکه قطره سي  
او په لایتناهي کي ورگډېږي

د مذهبونو د جنگونو او وینو تویولو څخه یوازي کبیر شکایت نه دی کړی، بلکي دې خبري هم له ده نه پخوا ډېره زیاته سابقه  
درلوده او هم یې له ده څخه وروسته حتی تر نن ورځې پوري د شاعرانو او پوهانو په شعرونو او افکارو کي انعکاس کړی دی.  
د پښتنو تر ټولو لوی شاعر او مشر خوشال خان خټک نه یوازي صوفي شاعر نه و، بلکي پخپله یې د جنگونو په میدان کي  
آسونه ځغلولي او توري چلولي دي. خو کله چې د مذهبونو ترمنځ د بې اتفاقي-مسئلي ته راځي نو دی هم د کبیر او د هغه د  
مرشدانو او پیروانو په څېر په ډېر صراحت خپله چيغه پورته کوي.

څوک په لوري د کعبې ځي په هی هی  
څوک دیوري لره چلېږي په جی جی

عاشقان یې سل هزار یوه معشوقه  
په هر لوري ورپسې دي په پی پی

میخانه یوه هزار پکي خمونه  
د مستانو یې نارې دي چي می می

که همای دی که کجیر دی که کرگس دی  
د هر چا مي خپل-خپل شان دی خپل قی قی

هر څوک وصل د خپل اصل پسي غواړي  
چي نارې د جدایي وهي نی نی

زه خوشال چي د وحدت په میو مست شوم  
وايم دا چي کاووس کله وو کی کی  
څوک په لوري د کعبې ځي په هی هی  
څوک دیوري لره چلېږي په جی جی  
عاشقان یې سل هزار یوه معشوقه  
په هر لوري ورپسې دي په پی پی  
میخانه یوه هزار پکي خمونه

د مستانو یې نارې دي چي می می  
که همای دی که کجیر دی که کرگس دی  
د هر چا مي خپل-خپل شان دی خپل قی قی  
هر څوک وصل د خپل اصل پسي غواړي  
چي نارې د جدایي وهي نی نی  
زه خوشال چي د وحدت په میو مست شوم  
وايم دا چي کاووس کله وو کی کی

البتہ کبیر یوازي د مذهبونو تر منځ د اتحاد او ټولو دپاره د یوه خدای د وجود په عادي تبلیغ اکتفا نه کوله بلکي د مذهبونو پر هغو مشرانو او پیروانو یې ډېري برالا حملې کولې چي د مذهب په جامه کي یې یا د خلکو تر منځ د نفاق اور بلاوه او یا یې له خرقې او مذهبي لباسونو څخه د خلکو د غولو دپاره کار اخیست. جوگي خپل کالي جوگي خپل کالي غوټه کړي په رنگونو رنگ د میني ولي نه وړي تر مغزونو

د معبد په کونج کي کنسپيني خالق پرېږدي  
د ډبري سي لگيا په طاعتونو غوټه کړي په رنگونو  
په غوږونو کي سوري جوړ کړي اوږده ږيره  
ټول ملگري د اوزگري په شکلونو

خواهشات وژني له ځانه ایجرا جوړ کړي  
لېونی غوندي به گرځي پر دښتونو

سر خریلی جامې رنگ پر کتاب پروت وي  
تېز تر هر چا په خبرو بیانونو

کبیر وایي دروازو ته د مرگ ولاړې  
ورته پروت یې په تړلو پښو لاسونو رنگ د میني ولي نه وړي تر مغزونو  
د معبد په کونج کي کنسپيني خالق پرېږدي  
د ډبري سي لگيا په طاعتونو  
په غوږونو کي سوري جوړ کړي اوږده ږيره  
ټول ملگري د اوزگري په شکلونو  
خواهشات وژني له ځانه ایجرا جوړ کړي  
لېونی غوندي به گرځي پر دښتونو  
سر خریلی جامې رنگ پر کتاب پروت وي  
تېز تر هر چا په خبرو بیانونو  
کبیر وایي دروازو ته د مرگ ولاړې  
ورته پروت یې په تړلو پښو لاسونو

د کبیر د شعرونو یو مزیت په دې کي دی چي ډېر پر له پېچلي تصوفي مفاهیم یې په دونه ساده ژبه او ساده مثالونو بیان کړي دي، او د کایناتو له پیدایښت، حرکت او هدف څخه نیولې د کایناتو تر عمق او ماهیت پوري مغلط مسایل یې په دونه ساده کلماتو افاده کړي او جوابونه ورته پیدا کړي دي، چي د هر صوفي شاعر او فیلسوف دپاره یې افاده دونه اسانه کار نه دی. د هغه دغه سادگي ده چي د خلکو په زړونو کي یې ځای نیولی او په مقابل کي یې د ریاکارو زاهدانو او بامبرانو د غشيو هدف گرځولی دی.

کبیر د نورو تقریباً ټولو صوفیانو په څېر د حیرت مقام ته ورغلی، خو داسي ښکاري چي دی ورڅخه تېر سوی دی او دا کمال هم د خپل مرشد او پیر گڼي. دی وایي چي دا اسرار هر چا ته نه سي معلومېدلای او په دې اسرارو پوهېدل یوازي د هونښارانو کار دی. البتہ هغه معلومات چي دی یې د خپل کشف په باره کي موږ ته راکوي پخپله دونه مرموز دي چي سپری پخپله کبیر هم د حیرت په مقام کي سرگردان بللای سي.

له رباب څخه مرموز موزیک ږغېږي

بېله پښو له رباب څخه مرموز موزیک رغېږي  
بېله پښو او بې لاسونو څوک نڅېږي او بې لاسونو څوک نڅېږي  
بېله گوتو بې آواز کوي تارونه  
بې بېله گوتو بې آواز کوي تارونه  
بې غوږونو بې نغمه اوربده کېږي

او دا ځکه چې که غوږ دی ټوله دى دى  
اوربدونکى هم پخپله دى هستېږي

ورتلې دى دننه خوشبويي ده  
او دننه هيڅ وجود نه معلومېږي

هر څوک نه دى د دې سر د پوهېدلو  
دا يوازي هونښياران دي چې پوهېږي غوږونو بې نغمه اوربده کېږي  
او دا ځکه چې که غوږ دی ټوله دى دى  
اوربدونکى هم پخپله دى هستېږي  
ورتلې دي دننه خوشبويي ده  
او دننه هيڅ وجود نه معلومېږي  
هر څوک نه دى د دې سر د پوهېدلو  
دا يوازي هونښياران دي چې پوهېږي

کبير د خپل عمر تر پايه پوري، چې ويل کېږي اتيا کلونه ته رسېدى، خپله دوډى د خپل کسب او کار په زور لاسته راوړه او تر مرگه يې له جولانگۍ څخه، چې د عمر په پای کې طبيعي خبره ده چې ډېره به سخته ورته تمامېدله، لاس وانه خيست. نه په خلوت کې کښېناست، نه يې د مريدانو او پيروانو په صدقو او خيراتونو ژوند وکړ، او نه يې چاته د احتياج لاس اوږد کړ. گواکي غوښتل يې چې د ده خپل ژوند د پيروانو د پاره يو سمبول وگرځي، او چې څوک غواړي د ده لاره تعقيب کړي نو د ده په څېر ژوند غوره کړي.

کبير خپله لاره د حق لاره بلله، او دا يې د لاسونو په تهاکو ثابتوله. يوازي خپل گورو او مرشد يې پر حق باله او نور خلک يې هم دغلي لاري ته رابلله. د كبير خداى تر مسجد او بتخانې دواړو برتر او سپرې او کله\_کله خو لوى خالق ته د خپل گورو او مرشد خطاب کوي، او داسې نښې چې گویا دى پخپله د خالق پيرو دى.

که خالق دى په محراب کې يا مسجد کې کښېنستلى  
نو دې پراخ جهان يارانو تعلق چا سره نيولى

او که رام په درمسال کې د بت خېټه کې او سپرې  
څه خبر دى چې د باندي په جهان کې څه پېښېږي که خالق دى په محراب کې يا مسجد کې کښېنستلى  
نو دې پراخ جهان يارانو تعلق چا سره نيولى  
او که رام په درمسال کې د بت خېټه کې او سپرې  
څه هري او سي لمر خاته کې الله او سي لمر لوږده کې  
څه کریم او رام پيدا که پسي وگوره په زړه کې

نراو ښځې په نړۍ کې ټول د ده لري شکلونه  
زه كبير مريد د رام يم د الله کرم طاعتونه خبر دى چې د باندي په جهان کې څه پېښېږي

هري اوسي لمر خاته کي الله اوسي لمر لو پده کي  
خه کريم او رام پيدا که پسي وگوره په زړه کي  
نر او بنخي په نړۍ کي ټول دده لري شکلو نه  
زه کبير مرید د رام يم د الله کرم طاعتونه

هغه خالق چي کبير عقیده ورته لري هغه تر ټولو مخلوقاتو برتر او په ټولو مخلوقاتو کي دننه اوسي. هغه تر ټولو ستر خدای،  
دایمي او مطلق قادر دی. هغه بلا کيفه دی، هغه ذات ته نقصان نه رسېږي، او نه يې ذات تغیر کوي. هغه نه پورته دی نه کښته.  
هغه دایمي دی او پر ټولو شيانو محیط دی. هغه د خپلو اولیاوو په زړونو کي د دنیا د عشق او محبت لمبې وژني او بیا نو د  
تل دپاره د هغوی په زړونو کي خای نیسي. یوازي هغه خوک کامل دی چي په زړه کي يې تنها خالق ته خای ورکړی دی.  
یوازي مذهبي اختلافات او د دغو اختلافاتو له امله جگړې او ویني توپېدل نه وه چي د کبير حساس روح ته يې آزار ورکاوه،  
بلکي د هند د ټولني طبقاتي وېش او ظالمانه تقسیم لایو بل آفت و چي د کبير په خبر هوښیارو او خوله ورو مفکرینو او  
شاعرانو يې تحمل نه سو کولای. د کبير پیر او مرشد راما نندا د برهمن له طبقې څخه، چي د هند تر ټولو عالي طبقه وه، د  
اعتراض ښه پورته کړ او د برهمنانو د ټولو عنعناتو او احکامو په خلاف يې کبير، چي د هند تر ټولو ټیټي طبقې اچوت غړی  
و، په خپلو مریدانو کي شامل کړ، او حتی د برهمن خطاب يې ورته وکړ.

کبير پخپله د اچوت له طبقې څخه د اعتراض ښه پورته کړ. دا هغه طبقه ده چي د هند عالي طبقات، برهمن يعني مذهبي  
مشران، کشاتریا يعني عسکر او جنگیالی، ویسیا يعني تاجران او حتی څلورمه طبقه شورا يعني دهقانان او کروندگر له  
هغوی سره د تماس نیولو او نیژدې کېدلو څخه منع وه، او د نجس په سترگه ورته کتل کېدل. د سیکه مذهب موسس گورو  
نانک هم د هند د ظالمانه طبقاتي سیستم پر ضد ښه پورته کړ او توصیه يې کوله چي د توکم او نژاد خبري پرېږده، عجز  
اختیار که او نجات پیدا که.

بل خای وایي خدای به له انسانانو څخه د اصل او نسب پوښتنه ونه کړي، بلکه د هغه د اعمالو پوښتنه به کوي. بل خای وایي  
که څوک هر څونه د عالي نسب خاوند خو په گناه لړلی او ناپاک وي زه به په هغه کي ری ونه وهم، خو نانک د هغه چا د پښو  
خاوري دی چي په اصل او نسب تر ټولو پاته او په عمل کي نېک او پاک وي.

د سیکهانو دریم گورو امر داس په ادی گرنټ کي لیکلي دي:

ټوله وایي چي نړۍ کي دي پیدا څلور توکمونه  
خو د ټولو ټوله وایي چي نړۍ کي دي پیدا څلور توکمونه  
خو د ټولو دي پاشلي هغه لوی برهمن تخمونه

جهان ټول جوړ دی له خاورو که يې غرونه که دښتونه  
له یوې خاوري پیدا دي ټوله لوښي ټول رنگونه

چي خالق دي پیدا نه کئ بله لار د نجات نسته  
نانک وایي چي قضا ته وروړل کېږي عملونه

له پنځو عنصرو جوړ دي انسانان له سر تر نوکه  
پکښي څنگه څوک پیدا کړي کښته پورته مقامونه 4

دي پاشلي هغه لوی برهمن تخمونه  
جهان ټول جوړ دی له خاورو که يې غرونه که دښتونه  
له یوې خاوري پیدا دي ټوله لوښي ټول رنگونه  
چي خالق دي پیدا نه کی بله لار د نجات نسته  
نانک وایي چي قضا ته وروړل کېږي عملونه

له پنځو عنصرو جوړ دي انسانان له سر تر نوکه  
پکښي څنگه څوک پیدا کړي کښته پورته مقامونه

**گورو نانک** (1469\_1538) د کبير د يوه شاگرد او پيرو په حيث هم د کبير په خبر په داسي عصر کي ژوند کاوه چي ښارونه او کلي د زورورو د آسونو تر پښو لاندې او د غضب اورو نو وچ او لاندې گډ سو ځول گورو نانک د دغو وحشتونو، بې عدالتيو او نابرابريو پر ضد چيغه پورته کړه. د دې بې عدالتيو د رينبو ايستلو د پاره يې بل مذهب تاسيس کړ. د هند له شمال څخه په جنوب کي تر بنارس او وروسته تر سري لانکا پوري، په ختيځ کي له بنگال څخه په لوېديځ کي تر عراق او حجاز پوري بې سفرونه وکړل، او د ژوند ټولي شپې ورځي يې د اجتماعي او انساني عدالت د ټينگولو په تبليغ تېري کړې. مگر گورو نانک د يوه مذهبي مشر په حيث نه پخپله توري ته لاس کړ او نه يې نور د توري اخیستلو ته تشويق کړل. بلکه بالآخره وايي چي دا د خدای حکم او فيصلې دي او د هغه د فيصلو په مقابل کي به څوک څه ووايي. گورو نانک په هند کي د پښتنو د سلطان ابراهيم لودي او د مغولو د پاچا بابر تر منځ د خونړيو جنگونو د شاهد په حيث وايي:

څه بې شمېره اخوندانو په دعاو په لمونځونو  
په زاريو ننواتو معجزو او تعويدونو  
خپل څه بې شمېره اخوندانو په دعاو په لمونځونو  
په زاريو ننواتو معجزو او تعويدونو

خپل ځانونه کړله ستري په سجدو په خلوتونو  
چي راوگرځوي مخه د فاتح د لښکرونو

سو ځول چي بې کورونه بنگلې او لوی قصرونه  
اميران چي بې وژله رغړول چي بې سرونه

نه مغول رانده په سترگو نه بې پڅي سولې توري  
نه دعاوو د پيرانو د دوی ميندي کړلې بوري

د جنگونو ميدان تود و د مغولو پتپانانو  
چلېدې په منځ کي توري د جگړې د جنگياليانو

له يوې خوا اورېدلې سرې سکروټي له توپونو  
بل پلو ته به حملې وې د پوځونو د آسونو ځانونه کړله ستري په سجدو په خلوتونو  
چي راوگرځوي مخه د فاتح د لښکرونو  
سو ځول چي بې کورونه بنگلې او لوی قصرونه  
اميران چي بې وژله د هغو چي ورځ پوره وي د خالق په لوی دربار کي  
يا په جنگ کي وژل کېږي يا به مري په لويه لار کي

ارتيني سولې سرتوري د هندوانو د ترکانو  
بې عزته سولې ښځي د بتيو راجپوتانو

څوک بريان سول څوک ايرې سول په لمبو کي د کورونو  
څه به حال و د مېرمنو چي بې شپې وې بې مېرونو

دا کارونه د خالق دي د هغه په حکم کېږي



چا ته څنگه شکایت کړو چې بې خپل امر چلېږي

که خوښۍ که بدمرغۍ دې ټولې ستا په اراده دي  
اوس به چا ته کړو چيغاري ستا له زور سره موڅه دي

لوی سلطان پخپله خوښه روان کړي دي حکمو نه  
ای نانکه ورر سپړي هر سړي ته نصیبونه

رغړول چې بې سرونه

نه مغول رانده په سترگو نه بې پڅي سولې توري

نه دعاوو د پیرانو د دوی میندي کړلې بوري

د جنگونو میدان تود و د مغولو پتپانانو

چلېدې په منځ کي توري د جگړې د جنگیالیانو

له یوې خوا اور بدلې سړې سکرو تپي له توپونو

بل پلو ته به حملې وې د پوځونو د آسونو

د هغو چې ورځ پوره وي د خالق په لوی دربار کي

یا په جنگ کي وژل کېږي یا به مري په لویه لار کي

ارتینې سولې سرتوري د هندوانو د ترکانو

بې عزته سولې ښځي د بتیو راجپوتانو

څوک بریان سول څوک ایرې سول په لمبو کي د کورونو

څه به حال و د مېرمنو چې بې شپې وې بې مېرونو

دا کارونه د خالق دي د هغه په حکم کېږي

چا ته څنگ شکایت کړو چې بې خپل امر چلېږي

که خوښۍ که بدمرغۍ دې ټولې ستا په اراده دي

اوس به چا ته کړو چيغاري ستا له زور سره موڅه دي

لوی سلطان پخپله خوښه روان کړي دي حکمو نه

ای نانکه ورر سپړي هر سړي ته نصیبونه

البته سیکهانو د تاریخ په یوه مرحله کي د اجتماعي او سیاسي جبر او تاریخي ضرورتونو له مخي پخپله هم تورو او وسلو ته

لاس واچاوه او د دې جنگونو او عملونو او عکس العملونو په ترڅ کي بې داسي ظلمونه وکړل چې د هغوی لوی گورو د هغو

پرضد چيغه پورته کړې او ځان او مريدان يې په تبلیغ سترې کړي وه.

د هند د اجتماعي نابرابریو او په تېره بیا ظالمانه طبقاتي سیستم پر ضد د مبارزې نوبت بالاخره د هند د تاریخ تر ټولو

محبوب مشر مهاتما گاندهي ته ورسېد. هغه د خپلو ټولو اجتماعي او سیاسي مبارزو په سلسله کي د اچوت د طبقې مشکل

ته، چې راماندا، کبیر، گورو نانک او د هغوی په زرگونو پیروانو يې په ليري کولو ځانونه سترې کړي وه، ښه متوجه وو.

گاندهي د اچوت طبقې ته، چې نورو يې له وجود او لباس څخه کرکه کوله او د نجس په سترگه يې ورته کتل، د هریجن یاد

خدای د اولاد نوم ورکړ.

د دې لويي اجتماعي ستونزي د ليري کولو د پاره ښايي د هند په تاریخ کي د هيڅ مشر مبارزو د مهاتما گاندهي په څېر ژوره

اغېزه نه وي ښدلې. خو دا مشکل تر اوسه لا حل سوی نه دی، او که کبیر ژوندی وای زه يقين لرم چې اوس به يې هم شعرونه

ورته ليکلای، او لا به هم په ښارونو او کلیو گرځېدلای.

عبدالباري جهاني

Majumdar, R.C Editor: The History and Culture of the Indian People. Fourth Edition 1990.  
Cunningham, J.D. History of the Sikhs 1990.  
Rizvi, Said Akhtar Abbas. A History of Sufism in India 1992.  
فاني، محسن: دبستان المذاهب. تهران چاپ اول 1361 هـ.ش.

2

WITHIN this earthen vessel are bowers and groves, and within it is the Creator:  
Within this vessel are the seven oceans and the unnumbered stars.  
The touchstone and the jewel-appraiser are within;  
And within this vessel the Eternal soundeth, and the spring wells up.  
Kabir says: "Listen tome, my Friend! My beloved Lord is within."

### خاورين لوبني

دې څر لوبني کي د خاورو هم چترۍ دي هم ساپي دي  
هم خالق پکښي دننه د قدرت يې نندارې دي  
دې څر لوبني کي هستېرې او ه لوی سمندرونه  
بې حساب پکښي ستوري پکښي پت دي اسمانونه  
پکښي گوتي د زرگرو د الماسو خرمنونه  
پکښي زردې جواهر دي د محک امتحانونه  
په دې لوبني کي د خاورو د بقا آهنگ رېغېرې  
د بې شمېره څاخکو کور دی او چينې پکښي اوسېرې  
کبير وايي ما ته غوږ سئ خاورين لوبني کي دوستانو  
زما محبوب خالق دېره دی سترگي غواړي د رندانو.

To Thee Thou hast drawn my love, O Fakir!  
I was sleeping in my own chamber, and Thou didst awaken me; striking me with Thy voice, O Fakir!  
I was drowning in the deeps of the ocean of this world, and Thou didst save me: upholding me with Thine arm, O Fakir!  
Only one word and no second and Thou hast made me tear off all my bonds, O Fakir!  
Kabir says, "Thou hast united Thy heart to my heart, O Fakir!"

### تا راوين کړمه فقيره

تا مي له ځانه سره مينه کړه پيدا فقيره  
تا خپلي ميني ته بللی يم تنها فقيره  
زه په خلوت کي وم اوښتی په درنو خوبونو  
تا مي غوږونه په آواز کړله شنوا فقيره

زه ډو بېدللم د نړۍ د سمندر په تل کي  
ته مي ناجي سوې تاله سره کړم پيدا فقيره  
تاله موجونو گرد ابونو خخه وژغورلم  
په خپله غېږه کي دي يورم تر بېديا فقيره  
ستا په يوه کلمه مات مي ځنځيرونه کړله  
او ټول بندونه د دنيا او مافيها فقيره  
زړه دي يو کړی دی فقيره له کييره سره  
راته روښانه يوه حرف کړله دنيا فقيره.

NOW hard it is to meet my Lord!

The rain-bird wails in thirst for the rain: almost she dies of her longing, yet she would have none other water than the rain.

Drawn by the love of music, the deer moves forward: she dies as she listens to the music, yet she shrinks not in fear.

The widowed wife sits by the body of her dead husband: she is not afraid of the fire.

Put away all fear for this poor body.

### له جانان سره ليدل گران دي

زما له رب سره ليدل اوس راته گران دي  
په دې لار کي عالمونه سرگردان دي

د باران مرغۍ چي ترې د باران ده  
تر مرگي رارسېدلې دغه آن ده

خو يوازي د باران اوبو ته ژاړي  
نه د نورو اوبو ترې نه يې غواړي

هوسۍ وگوره چي اوري ساز د مينې  
په رگونو کي يې غورځي مستي ويني

که د مينې له هيښته مري تېرېږي  
نه د ځان له وهمه ځغلي نه تورېږي

په مېړه پسې چي کونډه کبابېږي  
له لمبو د سره انگاره نه بېرېږي

که جانان غواړي له سره به تېرېږي  
دغه لار ده سرمنزل ته چي رسېږي.

CLOUDS thicken in the sky! O, listen to the deep voice of their roaring;  
The rain comes fro the east with its monotonous murmur.

Take care of the fences and boundaries of your fields, lest the rains overflow them;  
Prepare the soil of deliverance, and let the creepers of love and renunciation be soaked in this shower.  
It is the prudent farmer who will bring his harvest home; he shall fill both his vessels, and feed both the  
wise men and the saints.

### په آسمان کي توري ورڀڻي

توري ورڀڻي په آسمان کي راغونډه ٻږي  
غور ږو نيسه په څه طاقت غرو مښيږي

شړپي اورې د باران چي رارواندي  
له ختيځه څخه ورو ورو رارسږي

د کښتونو کتارې پولي کره ټينگي  
چي سبلونه پرې راځي پکښي ډوبږي

د نجات خاوره تياره کره په کښت کي  
چي د ميني حشرې پکښي غونځږي

چي د ميني او خلوت حشرې راسي  
دې باران کي په کرار-کرار خيشتږي

دهقانان چي وي هونښيار فصل وړي کور ته  
هم کندو او هم يې لوبښي په ډکږي

د زحمت او د احتياط په برکت يې  
هونښيار خلک او شيخان دواړه مږږي.

IS there any wise man who will listen to that solemn music which arises in the sky?  
For He, the Source of all music, makes all vessels full fraught, and rests in fullness Himself.  
He who is in the body is ever athirst, for he pursues that which is in part:  
But ever there wells forth deeper and deeper the sound "He is this-this is He"; fusing love and  
renunciation into one.  
Kabir says: "O brother! that is the Primal Word."

### چا په آسمان کي نغ اورېدلی دی

کوم هونښيار به هغه ساز وي اورېدلی  
چي يې نغ وي له آسمان څخه ختلی

هغه څوک چي سرچينه د ټوله ساز ده  
هر يو لوبښي يې ترڅنډي رسولي

مالامال يې کړ وجود له سور او تاله  
او په کل کي يې آرام ځانته منلی

په وجود کي چي د جز په تلابنسي گرخي  
دی پخپله دی له تندي کړېدلی

هو دننه د کوگل له تاریکیو  
هغه دی دی، دی هغه دی رخ و تلی

دغه رخ، مینه او هجر سره یو کړي  
د عاشق او د معشوق توپیر دی تللی

کبیر وایي واوره دا اصلي جهان دی  
چي په وینه او په خوب کي مي لیدلی.

TO whom shall I go to learn about my Beloved?

Kabir says: "As you never may find the forest if you ignore the tree, so He may never be found in  
abstractions."

### زه له چا پوښتنه وکړم

چا ته ورسمه له چا وکړم پوښتنه  
د محبوب له رنگ او شکل له بدنه

کبیر وایي ځنگل هیڅ نه سپی لیدلی  
که نظر کي دي را نه ورې یوه ونه

که یې غواړې په هستیو کي یې گوره  
هغه نه دی راجلا له هر وطنه.

I HAVE learned the Sanskrit language, so let all men call me wise:

But where is the use of this, when I am floating adrift, and parched with thirst, and burning with the heat  
of desire?

To no purpose do you bear on your head this load of pride and vanity.

Kabir says: "Lay it down in the dust, and go forth to meet the Beloved. Address Him as your Lord."

### سانسکریت مي ځکه زده کړه

سانسکریت ژبه مي ځکه سوه په کار  
گوندي ټول خلگ مي و بولي هوښیار

سود یې څه دی چي څپو یمه اخیستی  
رامعلومه د وتلو نه ده لار

په کوگل کي مي د هیلو لمبې بلي  
او لا سوځمه له تندي په انگار

بې فایدي دي پر سر پېتي دی اخیستی  
لا په زړه کي چلوې د غرور بار

کبير وایي بار پر محکمه باندي کنسپرده  
خه روان سه په طلب د خپل دلدار

په ادب يې تر درشله پوري ورسه  
ته غلام او دی به بولي خپل بادار.

THE woman who is parted from her lover spins at the spinning wheel.

The city of the body arises in its beauty; and within it the palace of the mind has been built.

The wheel of love revolves in the sky, and the seat is made of the jewels of knowledge:

What subtle threads the woman weaves, and makes them fine with love and reverence!

Kabir says: "I am weaving the garland of day and night. When my Lover comes and touches me with His feet, I shall offer Him my tears."

### چي له محبوب څخه بېلېږي بنځه

له محبوبه څخه بنځه چي بېلېږي  
پر څرخه باندي له څرخ سره تاوېږي

د وجود بنا رېې بنکلا پر سر اخیستی  
په هغه کي د زړگي قصر جوړېږي

څرخه د مینې په آسمان کي سره اوږي  
سرگردانه له آسمان سره څرخېږي

او د پوهي معرفت له مرغلرو  
پکښي تخت د جواهرو تیارېږي

بنځه څه نازک تارونه سره اوږي  
او د مینې له هنره بنکلي کېږي

کبير وایي زما په لاس کي شپې او ورځي  
سره اوږي او دل کېږي او سپرېږي

او چي پښې مي د محبوب راڅخه موبنلي  
نذرانه مي ورته سرې او بنکي بهېږي.

BENEATH the great umbrella of my King millions of suns and moons and stars are shining!

He is the Mind within my mind: He is the Eye within mine eye.

Ah, could my mind and eyes be one! Could my love but reach to my Lover! Could but the fiery heat of my heart be cooled!

Kabir says: "When you unite love with the Lover, then you have love's perfection."

## زما د شاه تر چترلاندي دي لمرونه

زما د شاه تر چترلاندي ميليونونه  
سپوږمۍ ستوري دي ځلېږي او لمرونه

هغه زړه دی زما په زړه کي چي تپېږي  
هغه سترگه ده زما سترگه کي او سپېږي

زړه او سترگي مي دي يو وي دا کېدای سي؟  
تر جانان پوري مي مينه رسېدای سي؟

دا کېدای سي چي کرار مي سي دردونه؟  
او په زړه کي مي ساړه سي سره اوروته؟

چي مين او مينه يو په بل گډېږي  
کبير وايي مينه هلته بشپړېږي.

3

O SADHU! My land is a sorrow less land.

I cry aloud to all, to the king and the beggar, the emperor and the fakir-

Whosoever seeks for shelter in the Highest, let all come and settle in my land!

Let the weary come and lay his burdens here!

So live here, my brother, that you may cross with ease to that other shore.

It is a land without earth or sky, without moon or stars;

For only the radiance of Truth shines in my Lord's Durbar.

Kabir says: "O beloved brother! naught is essential save Truth."

## له غمونو خلاصه سيمه

زه نارې وهمه واورئ زاهدانو  
پاچهانو گدايانو سلطانانو

زما سيمه له غمونو ده فارغه  
په لښکرو ورته راسئ فقيرانو

سرپناه ته چي څوک غواړي اسمانونه  
راسئ زما پر مخکې جوړ کئ خپل کورونه

پرېږده ستري زما په مخکې کي هوسا سي  
له شا واپوي درانه\_درانه بارونه

دلته ژوند وکه چي تېر سي بي گومانه  
دلوی سيند تر بلي غاړي په آسانه

داسي سيمه ده بي محكي بي اسمانه  
نه سپورمي سته نه د ستورو پوخ روښانه

په دربار کي د خښتن چي مي بنکار پري  
پلوشي د حقيقت دي چي چلپري

کبير وايي گرانه وروره پردي سيمه  
حقيقت دي او بل هيخ شي نه چلپري.

DEAR friend, I am eager to meet my Beloved! My youth has flowered, and the pain of separation from Him troubles my breast.

I am wandering yet in the alleys of knowledge without purpose, but I have received His news in these alleys of knowledge.

I have a letter from my Beloved: in this letter is an unutterable message, and now my fear of death is done away.

Kabir says: "O my loving friend! I have got for my gift the Deathless One."

### د حيات اوبه

زما يارانو زړه مي سوي و وصال ته د جانان دي  
زما خواني ده غورېدلې اوس اختيار کله د خان دي

نور طاقت راپوري نسته سينه سوخي زړگي سوخي  
په سينه کي اور بل دي زړه مي زخم له هجران دي

له درې د معرفته راته زېري دي راغلي  
که هر څه په دې دره کي زړه پرېشان او سرگردان دي

راته ليک د جانان راغي پکښي پته پيغام ليکلي  
اوس له مرگه نه بېرېرم ژوند او مرگ راته يکسان دي

کبير وايي واوره دوسته څه تحفه مي ده راوړي  
د حيات اوبه يي راکړي ژوند مي ځکه جاودان دي.

WHEN I am parted from my Beloved, my heart is full of misery: I have no comfort in the day, I have no sleep in the night. To whom shall I tell my sorrow?

The night is dark; the hours slip by. Because my Lord is absent, I start up and tremble with fear.

Kabir says: "Listen, my friend! There is no other satisfaction, save in the encounter with the Beloved."

### د جانان وصال

چي جلا يمه له ياره زړه مي ډک وي له غمونو  
نه د ورځي مي آرام سته نه د شپي مي په خوبونو

چاته ووايم حالونه چاته وشمېرم غمونه



نه حساب مي د زخمو سي نه قرار مي د دردونو

شپه تياره ده خوب مي نسته ساعتونه دي تېرېږي  
چي جانان راسره نسته ډار مي پروت دی پر هډونو

کبير وايي گرانه دوسته تر هغې به کرار نه سم  
چي جانان غېر ته را نه سي چي وصال نه وي د زړونو.

O LORD Increate, who will serve Thee?

Every votary offers his worship to the God of his own creation: each day he receives service-  
None seek Him, the Perfect: Brahma, the Indivisible Lord.

They believe in ten Avatars; but no Avatar can be the Infinite Spirit, for he suffers the results of his deeds:  
The Supreme One must be other than this.

The Yogi, the Sanyasi, the Ascetics, are disputing one with another:

Kabir says: "O brother! he who has seen that radiance of love, he is saved."

### يو څښتن

څوک به تا ته پر سجده سي اي خالقه د ملکونو  
څوک به ستا ستاينه وکړي په سجده و په طاعتونو

هر زاهد ځانته جوړ کړي خپل خلوت د بندگي دی  
په خدمت د هغه خدای دی چي يې جوړ کړ په لاسونو

هره ورځ ورته سجدې کړي خدای په یاد د هيچا نه دی  
هغه خدای چي هم کامل دی هم خالق د جهانونو

لس خدايان يې کښېنولي د سينو په بتخانو کي  
يو به ورنه سي تر خدايه تر پاچا د اسمانونو

څوک چي په پښو ته د صنم ځي د هغو په خوله ايرې دي  
هغه ستر خالق لابل دی هغه لوړ تر معبدونو

هره ورځ لاس وگربوان وي خپلي لاري بولي سمي  
که جوگي دی که صوفي دی که زاهد د خلوتونو

چي ليدلي يې د ميني پلوشي د خپل خالق دي  
کبير وايي وروڼو واورئ هغه خلاص له عذابونو.

WHY so impatient, my heart?

He who watches over birds, beats, and insects,

He who cared for you whilst you were yet in your mother's womb,

Shall He not care for you now that you are come forth?

Oh my heart, how could you turn from the smile of your Lord and wander so far from Him?

You have left Your Beloved and are thinking of others: and this is why all your word is in vain.

## نگهبان لري زرگيه

ولي دومره بي بي صبره زما زرگيه  
له زمان خخه ډار بېرې لېونيه

هغه څوک چي کړي ساتنه د مرغانو  
د نړۍ د حشراتو حيواناتو

له نېستۍ خخه هستۍ ته چي راتللي  
په رحم کي بي د مور څنگه ساتلي

اوس به څنگه هغه ستا نگهبان نه وي  
ساتندوی به دي پر مخ د جهان نه وي

زما زرگيه ته به څنگه له خپل خدايه  
ليري کېږي او خوځېږي به له ځايه

ستا به څرنگه د ده مينه هېرېږي  
تا ته څنگه نوري لاري دريادېږي

تا په زړه کي مينه ځای کړه د اغيارو  
ځکه ته بي د ژوندون پر ورکولارو

خپل محبوب دي دی پرې ايښی سرگردان بي  
د هيڅ کار دي گټه نسته په تاوان بي.

O HOW may I ever express that secret word?  
O how can I say He is not like this, and He is like that?  
If I say that He is within me, the universe is ashamed:  
If I say that He is without me, it is falsehood.  
He makes the inner and the outer worlds to be indivisibly one;  
The conscious and the unconscious, both are His footstools.  
He is neither manifest nor hidden, He is neither revealed nor unrevealed:  
There are no words to tell that which He is

## نه هغه دی نه دغه

تاسي ته څرنگه بيان کړم هغه پت لوزونه  
تاسي ته څرنگه درونېم د زړه رازونه

څنگه به ووايم چي ما دی په کوم رنگ ليدلی  
څنگه درونېم د هغه ناپيدا شکلونه

که درته ووايم چي دی مي په رگو کي اوسي  
په دي کلام به شرمنده سي د جهان رگونه

که درته ووايم چي زما په تن کي نه هستېږي  
دا به دروغ وي پکښي نسته د ريشتيا قولونه

هغه دننه او دباندې نړۍ يو شانې کړه  
اوس بې په منځ کي چا ته نه ښکاري د وېش خطونه

که بې هوښي ده او که هوښ دی کرشمې د ده دي  
هغه پر دواړو جهانونو ايردي خپل گامونه

هغه نه پټيد نه په سترگو بې ليدلای سي څوک  
نه د ظاهر نه د باطن باندي راځي حکمونه

نه په کتاب نه په کلام بې درنښودلای سمه  
نه د قلم تر ژبي څاڅي د معنی حرفونه.

WHEN at last you are come to the ocean of happiness, do not go back thirsty.  
Wake, foolish man! for Death stalks you. Here is pure water before you; drink it at every breath.  
Do not follow the mirage on foot, but thirst for the nectar;  
Dhruva, Prahlad, and Shukadeva have drunk of it, and also Raidas has tasted it:  
The saints are drunk with love, their thirst is for love.  
Kabir says: "Listen to me, brother! The nest of fear is broken.  
Not for a moment have you come face to face with the world:  
You are weaving your bondage of falsehood, your words are full of deception:  
With the load of desires which you hold on your head, how can you be light?"  
Kabir says: "Keep within you truth, detachment, and love."

د خوښيو سمندر

د خوښيو سمندر ته عاقبت بې رسېدلی  
تري ستون ورڅخه نه سې چي اوبو ته بې راغلی  
مرگ دي هر ځای په تلابن دي بېخبر انسانه وینس سه  
نوشوه بې هر نفس کي چي ډک جام در رسېدلی

ماتوه د ژوندون تنده د حیات په مستو ميو  
د سراب لاري وانه خلی چا مطلب نه میندلی

د نړۍ چي څه پيران دي که هر څه لوی مرشدان دي  
دلته هر يو دی راغلی هر يوه بې جام څکلی

که شيخان دي که وليان دي ټوله تري دي د ميني  
هر يو مست دی له دې ميو چا پر سد نه دی ليدلی

کبير وايي دا خبره مي د زړه په غوږو واوړه  
چي د ميني په مقام کي کور د وېري نړېدلی

ته يوه شېبه نړۍ ته مخامخ په ژوند کي نه سوي  
په لوی لاس دي د دروغو په ځنځير دی ځان ترلی

بار د طمع دي په سر کي غولول کړي تېر ایستل کړي  
په دې دومره درانه ځان دي دا سفر څنگه منلی

چا چي زړه کي دي ساتلي حقیقت، قناعت، مینه  
کبیر وایي دا هغه دی چي جانان ته ورغلی.

O MAN, if thou dost not know thine own Lord, whereof art thou so proud?  
Put thy cleverness away: mere words shall never unite thee to Him.  
Do not deceive thyself with the witness of the Scriptures:  
Love is something other than this, and he who has sought it truly has found it.

### د وصل لار

چي دي خپل خالق لانه دی پېژندلی  
دا غرور دي له کوم ځایه دی راغلی

د رندی او زرنګۍ له لاري هیڅوک  
د وصال منزل ته نه دی رسېدلی

هسي مه غولوه ځان په کتابونو  
په کتاب کي یې چا څرک نه دی میندلی

د جانان سره د مینې لار جلا ده  
چي پر دې لاره څوک تللی ورغلی.

THE savour of wandering in the ocean of deathless life has rid me of all my asking:  
As the tree is in the seed, so all diseases are in this asking.

### له احتیاجه فارغ سوم

د حیات په سمندر کي گرځېدمه  
د باقي ژوندون له جامه او بېدمه

د بقا د ژور بحر په څپو کي  
له خواستونو له احتیاجه خلاصېدمه

لکه ونه چي په زني کي اوسېږي  
له احتیاجه د ژوند ټول زیانونه زېږي.

IMPTY the Cup! O be drunken!  
Drink the divine nectar of His Name!  
Kabir says: "Listen tome, dear Sadhu!  
From the sole of the foot to the crown of the head this mind is filled with poison."

### دا پيالہ واخلة

دا پيالہ کري پر سر پورته  
خان کري مست له بېخود يو

سر پر سر جامونه نوش کري  
د خالق د نوم له ميو

کبير وايي ما ته غور سئ  
زاهدانو د پېريو

چي د پنبو له نوکه پورته  
د سرونو تر کوپريو

بناماران له زهرو دک ياست  
نه له شاتو نه له پيو.

SUBTLE is the path of love!  
Therein there is no asking and no not-asking,  
There one loses one's self at His feet,  
There one is immersed in the joy of the seeking: plunged in the deeps of love as the fish in the water.  
The lover is never slow in offering his head for his Lord's service.  
Kabir declares the secret of this love.

### لارد ميني ده باريکه

لارد ميني ده باريکه په آسانه نه بنکار پري  
نه پوښتنه له چا کپري نه بې سواله خوک پاتېري

هلته هر خوک چي رسپري د محبوب په پنبو کي ورک سي  
د تلابن خوښي بې واخلي دې خوښيو کي ډوبېري

داسي ډوب سي خوک د ميني د تلابن په سمندر کي  
د ماهي په خپر به گرځي او له خانه نه خبر پري

عاشقان د معشوق پنبو کي خپل سرونه نذرانه کري  
يو کبير دې په اسرارو د دې ميني چي پوهېري.

WHO has ever taught the widowed wife to burn herself on the pyre of her dead husband?  
And who has ever taught love to find bliss in renunciation?

## د ساتي لار چا و بنودله

چي له مپړه سره ځان اور کي سوځي  
کونډي ته چا دی دا سبق بنودلی

او چا بنودلي چي د ميني پر لار  
په رياضت کي برکت شيندلی.

KABIR ponders and says: "He who has neither caste nor country, who is formless and without quality, fills all space."

The Creator brought into being the Game of Joy: and from the word Om the Creation sprang.

The earth is His joy; His joy is the sky;

His joy is the flashing of the sun and the moon;

His joy is the beginning, the middle, and the end;

His joy is eyes, darkness, and light.

Oceans and waves are His joy: His joy the Sarasvati, the Jumna, and the Ganges.

The Guru is One: and life and death, union and separation, are all His plays of joy!

His play the land and water, the whole universe!

His play the earth and the sky!

In play is the Creation spread out, in play it is established. The whole world, says Kabir, rests in His play, yet still the Player remains unknown.

## کله کبير ته هم غور و نيسه

کبير سر پر زنگانه ايښی او وايي  
نه بي قوم نه طبقه سته دی بي ستايي

نه بي شکل نه بي کيف چا ته ښکار بږي  
د فضا تر هر يو کونج پوري رسبږي

خالق لوبه د خوښی منخته راوږي  
د خلقت معنی له ده څخه راغلي

دا د ده له خوښی مخکه غور بدلې  
پاس اسمان ورته کږه ملا ده نيولي

لمر سپوږمی د ده له خوښي ځلېدلي  
هم آغاز او هم انجام بي پيدا کړي

د هغه خوښي هم نور او هم تيارې دي  
د هغه خوښي بحرونه او څپې دي

د هغه خوښي ده ټوله لوی سيندونه  
د سارا سواتي، جمنا، گنگا رودونه

هغه يو دی هم مرگی او هم ژوندون دی  
د ده لوبه ده وصال او که بېلتون دی

د هغه لوبه اوبه او جهانونه  
د هغه لوبه ده مخکه اسمانونه

په دې لوبه کې خلقت دی غورېدلی  
په دې لوبه کې ثبات تعبیر میندلی

کبیر وایي ټول جهان ورته لوبېږي  
خو لوبغاړی چا ته نه ور معلومېږي.

THE Beggar goes a-begging, but  
I could not even catch sight of Him:  
And what shall I beg of the Beggar He gives without my asking.  
Kabir says: "I am His own: now let that befall which may befall!"

### زه له فقیر څخه څه وغواړم

گدا روان وي گدايي پسي ځي  
خوزه يې څرک لاهم ليدلای نه سم

زما بې غوښتني مي لمن ډکه ده  
ورنه څه غواړم پوهېدلای نه سم

کبیره ځان مي په اختيار کي ورکړ  
اوس يې د پېښي مخ نيولای نه سم.

SERVE your God, who has come into this temple of life!  
Do not act the part of a madman, for the night is thickening fast.  
He has awaited me for countless ages, for love of me He has lost His heart:  
Yet I did not know the bless that was so near to me, for my love was not yet awake.  
But now, my Lover has made known to me the meaning of the note that struck my ear:  
Now, my good fortune is come.  
Kabir says: "Behold! how great is my good fortune! I have received the unending caress of my Beloved!"

### د خپل خدای خدمت دي وکړه

د خپل خدای خدمت دي وکه چي راغلی  
او د ژوند تردې معبده رسېدلی

پام په چم د لېونیو چي ورنه سې  
چي تاریکي شپې وزر دی غورولې

هغه ما ته په عمرونو انتظار وو  
زما په مینه کي يې خپل زړه دی بایلی

لا په قدر د رحمت نه پوهېد مه

خڪه زما محبوب لانه وو کڻينستلي

مگر اوس جانان معناده رانسودلي  
دهغه سور چي په غور مي اوربدلي

کبير وايي گوره خومره بختوريم  
او پوهيږم اوس مي بخت راتو کبدلي

لا طالع به نوره خومره وي يارانو  
چي دلداريم تر قيامته نازولي.

THE Vedas say that the Unconditioned stands beyond the world of Conditions.

O woman, what does it avail thee to dispute whether He is beyond all or in all?

See thou everything as thine own dwelling place: the mist of pleasure and pain can never spread there.

There Brahma is revealed day and night: there light is His garment, light is His seat, light rests on thy head.

Kabir says: "The Master, who is true, He is all light."

### ويدا وايي مطلق چيري دي

ويدا وايي چي مطلق چيري هستيري  
د حالاتو د جهان تر شا اوسيري

دا پوښتنه ولي وکړې چي په کل کي؟  
که له کل څخه دباندې پيدا کيږي؟

هغه ځای د هستوگني مکان بوله  
له نصيبه چي په برخه دررسيږي

هلته نه د غم غبار سي رسېدلای  
نه خونبي پر هغه محکه معلومېږي

هلته لوی برهما د نور جامې اغوستي  
شپه او ورځ په هغه نور کي درنکارېږي

هغه تل هلته د نور پر چوکۍ ناست وي  
او د نور تاج يې پر سر باندي ځلېږي

کبير وايي کوم څښتن چي حقيقت دي  
هغه نور دي پکښي غير هيڅ نه جوړېږي.

THIS day is dear to me above all other days, for to-day the Beloved Lord is a guest in my house;

MY chamber and my courtyard are beautiful with His presence.

My longings sing His Name, and they are become lost in His great beauty:

I wash His feet, and I look upon His Face; and I lay before Him as an offering my body, my mind, and all that I have.

What a day of gladness is that day in which my Beloved, who is my treasure, comes to my house!



All evils fly from my heart when I see my Lord.

"My love has touched Him; my heart is longing for the Name which is Truth."

Thus sings Kabir, the servant of all servants.

## جانان مي مېلمه دی

دغه آن راته په ټوله ژوند کي گران دی  
چي مېلمه مي نن په کور کي خپل جانان دی

که مي خونه که انگړ دی بنکلی بنکاري  
له بنايسته مخه يې ټوله کور روښان دی

په بنکلا کي يې سندرې وي زما ورکي  
د ده نوم دی چي پر ژبه مي هر ان دی

پښي يې مينځمه بنايسته مخ ته يې گورم  
نذرانه مي ورته ايښی دا خپل ځان دی

تر خيرات او صدقه به مي زړگی کړم  
که مي سر دی که مي مال دی که سامان دی

لا به څه نېکمرغي غواړمه په ژوند کي  
چي جانان کور ته راغلی دا زمان دی

نقابونه مي د زړه کړه ورته پورته  
چي جانان راښکاره کړی مخ عيان دی

وصل سوی يم د حق له بنکلي نومه  
ختم سوی مي بېلتون دی که هجران دی

دا سندره د کبير واورئ يارانو  
ټيټ له ټولو غلامانو چي يې شان دی.

O MY heart! You have not known all the secrets of this city of love: in ignorance you came, and in ignorance you return.

O my friend, what have you done with this life? You have taken on your head the burden heavy with stones, and who is to lighten it for you?

Your Friend stands on the other shore, but you never think in your mind how you may meet with Him: The boat is broken, and yet you sit ever upon the bank; and thus you are beaten to no purpose by the waves.

The servant Kabir asks you to consider; who is there that shall befriend you at the last?

You are alone, you have no companion: you will suffer the consequences of your own deeds.

## د ميني راز در معلوم نه سو

زما زړگیه خبر نه سوې ته د ميني له رازونو  
څې د ميني له دې ښاره بېخبره له رمزونو

واوره دوسته راته وايه تاله ژوند سره څه وکړه  
 څې روان يې سردي دروند کړ تش د کاپوله بارونو  
 اوس به څوک درسره مله سي څوک به لاس د مرستي درکړي  
 څوک به بار درسره واخلي د ژوندون د کړاوونو  
 دوست د سيند پر بله غاړه منتظر دی خبر نه يې  
 چي به څنگه در په برخه کله وصل سي د زړونو  
 ستا د سيند سفر په مخ کي ته پر ماته کښتی سپوري يې  
 څه بېگځايه غېږ ته ولاړې د څپو او د موجونو  
 د بنده کبير دا خواست دی چي ورځې ځان په خبر کړه  
 هلته څوک درته ولاړ دی چي دي مل سي د مزلونو  
 پر دې توره اوږده لاره همسفر درسره نسته  
 سزا خپله درر سپري ستا د کړو عملونو.

IF God be within the mosque, then to whom does this world belong?

If Ram be within the image which you find upon your pilgrimage, then who is there to know what happens without?

Hare is in the East: Allah is in the West. Look within your heart, for there you will find both Karim and Ram;

All the men and women of the world are His living forms.

Kabir is the child of Allah and of Ram: He is my Guru, He is my Pir.

### که خدای په مسجد کي دی

که دننه په مسجد کي خدای اوسېږي  
 د نړۍ واکداري چاته ورر سپري  
 او که رام د درمسال په بت کي ناست دی  
 د چا کار دی چي دباندې څه پېښېږي  
 په ختيځ کي دی هري غرب کي الله دی  
 ستا په زړه کي رام کریم دواړه هستېږي  
 په نړۍ کي نارينه دي او که ښځي  
 د ده شکل يې اخیستی دی پایږي  
 چي کبير مخلوق د رام او د الله دی  
 يو مي پير بل مي گورو راته ښکارېږي

HE who is meek and contented, he who has an equal vision, whose mind is filled with the fullness of acceptance and of rest;

He who has seen His and touched His, he is freed from all fear and trouble.

To him the perpetual thought of God is like sandal paste smeared on the body, to him nothing else is delight:

His work and his rest are filled with music: he sheds abroad the radiance of love.

Kabir says: "Touch His feet, who is one and indivisible, immutable, and peaceful; who fills all vessels to the brim with joy, and whose form is love."

### قناعت چي بي وي برخه

قناعت چي بي په برخه وي ختلی  
چي جهان بي په يوه نظر کتلی

چي ې زړه ډک له رضا او له قراره  
او قسمت بي د نصيب په زړه منلی

له هر ډار او له کړاو خخه آزاد وي  
چي بي ده ته لاس وروپي يا ليدلی

چي تل فکر د خدای داسي ورسره وي  
لکه وي بدن په شاتو کي لړلی

د هغه لپاره بله خوښي نسته  
نه په زړه کي بل ارمان بي وي راغلی

خوځېده آرام بي ډک له يوه سازه  
نورد ميني بي بهر ته وي شيندلی

کبير وايي څه هغه ته پر سجده سه  
چي واحد ثابت آرام دی او سپدلی

ډکوي لوبني تر خنډي له خوښيه  
او وجود بي دی له ميني هستدلی.

GO thou to the company of the good, where the Beloved One has His dwelling place:

Take all thy thoughts and love and instruction from thence.

Let that assembly be burnt to ashes where His Name is not spoken!

Tell me, how couldst thou hold a wedding-feast, if the bridegroom himself were not there?

Waver no more, think only of the Beloved;

Set not thy heart on the worship of other gods, there is no worth in the worship of other masters.

Kabir deliberates and says: "Thus thou shalt never find the Beloved!"

### د نېکانو سره مل سه

څه په ډله د نېکيو کي روان سه  
چي محبوب پکښي نيولی ځانته کور دی

هم معلومي ڪرڻ ڊ عقل ڄاڻتہ لاري  
هم تري واخلہ چي باقي ڊ ميني شور ڊي

هغه ڊله ڊي لمبو ڪي ايري ڪپري  
چي به نوم ڊ محبوب نه پڪڻسي ياد پري

راته ووايه چي زوم پخيله نه وي  
ڊ واده جشن به ڄرنگه جور پري

چي بدله نه ڪري لاره او نيتونه  
ڊ محبوب يوازي بويه تلابونه

زپه ڪي ڄاي نه ڪري سجدي چي ڊ خدايانو  
طاعت نه ارزي ڊ نورو بادارانو

ڪبير وائي خبرومه ڊي له حاله  
پر ڊي لار نه ڄي جانان ته تر وصاله.

THE jewel is lost in the mud, and all are seeking for it;  
Some look for it in the east, and some in the west; some in the water and some amongst stones.  
But the servant Kabir has appraised it at its true value, and has wrapped it with care in the end of the  
mantle of his heart.

ورڪ غمي

غمي ورڪ ڊي او په ختو ڪي لو ڊلي  
په تلابن بي ٽول مخلوق ڊي راوتلي

ڄوڪ مشرق ڄوڪ په مغرب ڪي پسي گرڄي  
ڄا او بو ته ڄا پر ڪانو مخ نيولي

ڄو ڪبير بي په اصلي ارزڻت خبر ڊي  
پت ڊ زپه په بو ڄجه گي ڪي بي ساتلي.

THE palanquin came to take me away to my husband's home, and it sent through my heart a thrill of joy;  
But the bearers have brought me into the lonely forest, where I have no one of my own.  
O bearers, I entreat you by your feet, wait but a moment longer: let me go back to my kinsmen and  
friends, and take my leave of them.  
The servant Kabir sings: "O Sadhu! finish your buying and selling, have done with your good and your  
bad: for there are no markets and no shops in the land to which you go."

نابلده ڄاي ته راغلم

ڊولي راغله ڊ مپه ڪور ته ورل ڪپرڻ  
له خوبسيه په جامو نه ڄايپرڻ

مزدورانو (کهارانو 1) د ځنگله مایین ته یو وږم  
یک تنها یمه په لاره نه پوهېږم  
کهارانو دا یوه شبېه خو تم سئ  
درته عذر کوم پښو ته مو درلوېږم  
یو ځل ځمه تر دوستانو تر خپلوانو  
هغوی وینمه له ټولو رخصتېږم  
کبیر وایي په سندرو کي زاهده  
رانیول او خرڅلاو پرېږده د مالونو  
څه لگیا یې له سهاره تر ماښامه  
په تللو د ښو بدو عملونو  
ځکه ته داسي نړۍ ته ورروان یې  
نه درک سته د بازار نه دوکانونو.

O BROTHER! when I was forgetful, my true Guru showed me the Way.  
Then I left off all rites and ceremonies, I bathed no more in the holy water:  
Then I learned that it was I alone who was mad, and the whole world beside me was sane; and I had  
disturbed these wise people.  
From that time forth I knew no more how to roll in the dust in obeisance:  
I do not ring the temple bell:  
I do not set the idol on its throne:  
I do not worship the image with flowers.  
It is not the austerities that mortify the flesh which are pleasing to the Lord,  
When you leave off your clothes and kill your senses, you do not please the Lord:  
The man who is kind and who practices righteousness, who remains passive amidst the affairs of the  
world, who considers all creatures on earth as his own self,  
He attains the Immortal Being, the true God is ever with him.  
Kabir says: "He attains the true Name whose words are pure, and who is free from pride and conceit."

### ورونو کله چې زه ورکوم

ورونو زما څخه وې ورکي ټولې لاري گودرونه  
حقيقي مرشد مي راغی ده خبر کړم له ژوندونه  
رانه پاته سولې چاري د سجدو د طاعتونو  
رته نور مقدس نه وه په سندونو کي غسلونه  
وروسته پوه سوم په جهان کي لېونی یوازي زه وم  
نور دا ټول خلک خونبیار دي او سالم یې دي مغزونه  
له هغه وخته بیا نه يم په ابرو کي رغړېدلی

نه مي بيا دي ننگولي زنگولي معبدو نه

نه بتانو ته سجدي ڪرم نه پر تخت يي ڪنڀنومه  
نه د ختو خداي منمه نه وروڙم ورته گلونه

نه د خان په ڪرولو خداي له چا خوشاله ڪڀري  
نه له چا غواري چي لوخ سي او يا ووڙني فڪرونه

هغه خوک چي مهربان دي چي صادق پرلاري سم دي  
په نڙي کي چي يي سم دي پر ريشتيا باندي ڪارونه

چي پر محڪه باندي گرڇي هغه ٽول لکه خان بولي  
دا رسپري ستر خالق ته چي يي نه وڙني مرگونه

ڪبير واپي دا رسپري هغه لوي ريڻتوني نوم ته  
چي ڪلام يي مقدس دي نه غرور سته نه مڪرونه.

O SADHU! the simple union is the best. Since the day when I met with my Lord, there has been no end to the sport of our love.

I shut not my eyes, I close not my ears, I do not mortify my body;

I see with eyes open and smile, and behold His beauty everywhere:

I utter His Name, and whatever I see, it reminds me of Him; whatever I do., it becomes His worship.

The rising and the setting are one to me; all contradictions are solved.

Wherever I go, I move round Him,

All I achieve is His service:

When I lie down, I lie prostrate at His feet.

He is the only adorable one to me: I have none other.

My tongue has left off impure words, it sings His glory day and night.

Whether I rise or sit down, I can never forget Him; for the rhythm of His music beats in my ears.

Kabir says: "My heart is frenzied, and I disclose in my soul what is hidden. I am immersed in that one great bliss which transcends all pleasure and pain."

ما ته هر ڇه يو دي

له خالق سره وحدت ڪه دي په سر دي  
نو ساده وحدت له هر ڇه نه بهتر دي

شيخه ما چي له لومڙي ورڇي ليدلي  
غرق په مينه کي زرگي مي دلبر دي

نه مي سترگي له ليدو ڇخه تڙمه  
نه مي غور له اور بدلو بندومه

نه وجود له رياضته ڪڙومه

نه مي عمر په خلوت کي تڙومه

په خدا په خلاصو سترگو راښکارېږي  
په هر ځای کې يې ښکلا ده چې ځلېږي

زما پر ژبه د ده نوم دی چې خرڅېږي  
چې هر څه گورمه دی راته یادېږي

که کښېنم که پورته کېږم دواړه یو دي  
له هر کاره مې د ده سجدي جوړېږي

چې هر چېرته ځم پر ده طواف کومه  
د ژوند هر معمی راته ځلېږي

زما له ژبې هېر دي ټول د غیر نومونه  
شپه او ورځ يې د عظمت وايي سردونه  
نه په ناسته نه ولاړه مې هېرېږي  
دا یو ساز دی چې غوږو کې مې رځېږي  
کبیر وايي شور د مینې درنیمه  
په سینه کې پټ اسرار ښکاره کومه  
زه د داسې مینې اوریم سوځولی  
چې نه غم او نه خوښی مې پېژندلی.  
چې پر بوزم تل د ده په پښو کې پروت يم  
ژوند مې ټول د ده خدمت دی رارسېږي

دا یو ذات دی چې په ژوند کې يې ستایمه  
دا یو نوم دی چې پر ژبه يې لرمه

زما له ژبې هېر دي ټول د غیر نومونه  
شپه او ورځ يې د عظمت وايي سردونه

نه په ناسته نه ولاړه مې هېرېږي  
دا یو ساز دی چې غوږو کې مې رځېږي

کبیر وايي شور د مینې درنیمه  
په سینه کې پټ اسرار ښکاره کومه

زه د داسې مینې اوریم سوځولی  
چې نه غم او نه خوښی مې پېژندلی.

THE moon shines in my body, but my blind eyes cannot see it:

The moon is within me, and so is the sun.

The unstruck drum of Eternity is sounded within me; but my deaf ears cannot hear it.

So long as man clamours for the I and the Mine, his works are as naught:

When all love of the I and the Mine is dead, then the work of the Lord is done.

For work has no other aim than the getting of knowledge:  
When that comes, then work is put away.

The flower blooms for the fruit: when the fruit comes, the flower withers.  
The musk is in the deer, but it seeks it not within itself: it wanders in quest of grass.

### جهان زمور په وجود کي دی

سپوږمۍ ما ته ده راغلي په وجود کي مي ځلېږي  
خو زما سترگي چي ږنډې دي هغه نه ورته بنکارېږي

په وجود کي مي سپوږمۍ ده لمر مي گډه دی په رگونو  
نه مي ويني په خبري نه يې څرک راڅرگندېږي

د بقا ډول مي ږغېږي بې آوازه په کوگل کي  
خو غوږونه مي کانه دي ږغ يې نه باندي بېلېږي

چي د زه او زما نارې وي د انسان سره ملگري  
چي د ژوند يې څه عمل دی ټول په هيڅ کي شمېرل کېږي

چي د زه او زما له ميني د انسان زړونه خالي سي  
چي په ژوند کي يې عمل دی له خالقه حسابېږي

د عمل مقصد پوهي ده بل هدف ورسره نسته  
او چي پوهه لاسته راسي عمل سمدستي ختمېږي

د مېوې په خاطر راسي رنگ په رنگ بنايسته گلونه  
چي مېوه مخ راڅرگند کړي گلان مړاوي سي وچېږي

د هوسۍ دننه مشک دي هوسۍ نه ورپسي گرځي  
د وښو په تلابن وزي په دښتونو کي څرېږي.

IN the beginning was He alone, sufficient unto Himself: the formless, and unconditioned Being.

Then was there neither beginning, middle, nor end;

Then were no eyes, no darkness, no light;

Then were no ground, air, nor sky; no fire, water, nor earth; no rivers like the Ganges and the Jumna, no seas, oceans, and waves.

Then was neither vice nor virtue; scriptures there were no, as the Vedas and Puranas, nor as the Koran.

Kabir ponders in his mind and says, "Then was there no activity: the Supreme Being remained merged in the unknown depths of His own self."

The Guru neither eats nor drinks, neither lives nor dies:

Neither has He form, line, colour, nor vesture.

He who has neither caste nor clan nor anything else-how may I describe His glory?

He has neither form nor formlessness,

He has no name,

He has neither colour nor colourlessness,

He has no dwelling-place.



## هم يوازي هم کافي وو

له آغازه هم يوازي هم پوره له خپله ځان وو  
هم بې شکله هم بې رنگه هم مطلق هغه يزدان وو

نه آغاز وو، نه مابین وو، نه انجام چا پېژندلی  
نه وي سترگي نه تياره وه او نه نور وو ځلېدلې

هغه وخت چي محکمه نه وه نه هوا نه اسمانونه  
نه اوبه وي او نه خاوري او نه بل چېرته اورو نه

نه گنگا وو نه جمن او نه روان وه لوی سیندونه  
نه درياب نه سمندر وو نه څپې نه بې موجونه

نه د خیر او شر درک وو نه موجود وه کتابونه  
نه ویدا وو نه قرآن وو نه قدیم زاپه متنونه

کبير وايي هغه وخت چي د عمل نه وي خبري  
ستر وجود په ځان کي ډوب وو ناپایانه بې ژوري

نه خوړل کړي نه چنبل کړي نه ژوندون کړی نه مړ کېږي  
نه لباس لري نه شکل نه بې رنگ چا ته بنکارېږي

نه مقام نه طایفه بې، نه بې نوم چا ته عیان دی  
دا بې شکله بلاکیفه څه بیان کړم څه بې شان دی

نه بې رنگ چا ته معلوم دی نه بې رنگه په هیڅ آن دی  
په هیڅ ځای کي نه اوسېږي بې وطنه لامکان دی.

6

THE true Name is like none other name!

The distinction of the Conditioned from the Unconditioned is but a word:

The Unconditioned is the seed, the Conditioned is the flower and the fruit.

Knowledge is the branch, and the Name is the root.

Look, and see where the root is: happiness shall be yours when you come to the root.

The root will lead you to the branch, the leaf, the flower, and the fruit:

T is the encounter with the Lord, it is the attainment of bliss, it is the reconciliation of the Conditioned and the Unconditioned.

## حقيقي نوم تل يو دی

حقيقي نوم ته بل نوم نه سي راتللی  
له مطلقه مشروط نه سي بېلېدلای

مطلق پت دی له نظره لکه زنی

او مشروط بي سې مېوه او گل بللاى

علم بناخ دى، نوم ريښه ده پسي گوره  
په ريښه كي سې خونبي پيدا كولاى

ريښه تا ته درښيي بناخلي او پاني  
هم تر گل هم تېر مېوي سې رسېدلاى

دغه لار ده د خالق حضور ته تللي  
بارانونه د رحمت سې پر ميندلاى

روغه جوړه د مشروط او د مطلق ده  
بله لاره پكښي نه سي جوړېدلای.

KABIR says: "O Sadhu! hear my deathless words. If you want your own good, examine and consider them well.

You have estranged yourself from the Creator, of whom you have sprung: you have lost your reason, you have bought death.

All doctrines and all teachings are sprung from Him, from Him they grow: know this for certain, and have no fear.

Hear from me the tidings of this great truth!

Whose name do you sing, and on whom do you meditate? O, come forth from this entanglement!

He dwells at the heat of all things, so why take refuge in empty desolation?

If you place the Guru at a distance from you, then it is but the distance that you honour:

If indeed the Master be far away, then who is it else that is creating this world?

When you think that He is not here, then you wander further and further away, and seek Him in vain with tears.

Where He is far off, there He is unattainable: where He is near, He is very bliss.

Kabir says: "Lest His servant should suffer pain He pervades him through and through."

Know yourself then, O Kabir; for He is in you from head to foot.

Sing with gladness, and keep your seat unmoved within your heart.

اې زاهده له كبيره بي واوړه

كبير وايي اې زاهده واوړه ستا د خير خبري  
بي قېمته مرغلري او خوږې لكه شكري

له هغه خالقه بېل سوې ستا وجود چي ترې راغلی  
تا خپل عقل دی بايللی تا مرگی دی رانيولی

له هغه دي زېږېدلي ټول علمونه سبقونه  
يقين وکړه مه بېرېره له هغه دي کمالونه

دغه زېږی له ما واوړه او دا لوی حقيقتونه  
ته د چا ترانې وايي ته د چا کوې ذکر ونه؟

له زيندى خلاصه کړه غاړه لږې پرېږده د فکرونو

هغه هر شي کي اوسېږي ولي څي تر خلوتونو؟

که سې ليري له مرشده فاصله ستا نيت راوړي  
که بادار دی ريشتيا ليري نړۍ چا ده پيدا کړي؟

که په بل ځای کي يې غواړي بېهوده دي وخت تېرېږي  
سرگردان به يې له سترگو به دي اوبنکي راتوييږي

که خالق سو درنه ليري بيا دي لاس نه وررېږي  
په هر ځای کي چي نيژدې دی د رحمت باران اورېږي

کبير وايي هغه هر ځای خپاره کړي دي لاسونه  
هسي نه چي پر بنده يې چپرته ورسې کړاونه

اې کبيره په ځان پوه سه ځان دي نه دی پېژندلی  
سر تر نوکه دی په تا کي ستا وجود يې دی نيولی

چي په سرد خالق پوه سوې د خوښۍ سندري وايه  
مقام وساته په زړه کي چي ونه خوځي له ځايه.

O MY heart! Let us go to that country where dwells the Beloved, the ravisher of my heart!  
There Love is filling her pitcher from the well, yet she has no rope wherewith to draw water;  
There the clouds do not cover the sky, yet the rain falls down in gentle showers:  
O bodiless one! Do not sit on your doorstep; go forth and bathe yourself in that rain!  
There it is ever moonlight and never dark; and who speaks of one sun only? That land is illuminate with  
the rays of a million suns.

### د جانان وطن له لمره ډک دی

څه چي څو هغه وطن ته چي جانان پکښي اوسېږي  
چي زما زړه يې رانه وړي چي په زړه کي مي هستېږي

هلته مينه ورته ډک کی د دې لوبښي له گودره  
خو رسی ورسره نسته چي ډک لوبښی په کشېږي

هلته توري ورېځي نسته چي شين مخ د اسمان پټ کي  
خو نړۍ نړۍ باران وي نرم نرم را اورېږي

اې له ځانه بېخبره ولي لاس ترزني ناست يې  
ژر هغه باران ته ورسه ورځي شپې دي چي تېرېږي

هلته هر شپه سپوږمۍ ده هلته نوم د تيارې نسته  
څوک به وايي چي يو لمر دی د اسمان پر مخ ځلېږي

هغه مٽڪه نوراني ده به حسابا به يي لمرونه  
او دا نوردي چي ڇلڀري او شغلي دي چي ڇپرڀري.

I HEAR the melody of His flute, and I cannot contain myself:  
The flower blooms, though it is not spring; and already the bee has received its invitation.  
The sky roars and the lightning flashes, the waves arise in my heart,  
The rain falls; and my heart longs for my Lord.  
Where the rhythm of the world rises and falls, thither my heart has reached:  
There the hidden banners are fluttering in the air.  
Kabir says: "My heart is dying, though it lives."

### زه يي سورد شپيلي اورم

زه يي سورد شپيلي اورم زره له واکه دي وتلي  
گل غورڀري خوزه وينم پسرلي نه دي راغلي  
مچمچي پر گلو گرڇي ٽولوي يي شات په مينه  
گل بللي ده خيل ڄانته دي يي هم دعوت منلي  
پاس اسمان راته غرو مڀري او بر بنينا پکني پر ڪڀري  
په زرگي کي مي موجه نه پورته ڪڀري کڻسته ڪڀري  
له اسمانه ڇاڇڪي اوري مٽڪه سره او زرغونه ده  
زره مي هر گري وصال ته د بنايسته جانان پسڇڀري  
زره مي هلته رسبدي تر هغه مقامه تللي  
آهنگونه د جهان چي پورته ڪڀري او رالوڀري  
هلته پاس پر اسمانونو پت بيرغ دي چي رڀري  
کبير وايي زره مي ومري که هر ڇو ژوندي پاتڀري.

OPEN your eyes of love, and see Him who pervades this world I consider it well, and know that this is your own country.  
When you meet the true Guru, He will awaken your heart;  
He will tell you the secret of love and detachment, and then you will know indeed that He transcends this universe.  
This world is the City of Truth, its maze of paths enchants the heart:  
We can reach the goal without crossing the road, such is the sport unending.  
Where the ring of manifold joys ever dances about Him, there is the sport of Eternal Bliss.  
When we know this, then all our receiving and renouncing is over;  
Thenceforth the heat of having shall never scorch us more.

Hi is the Ultimate Rest unbounded:  
Ha has spread His form of love throughout all the world.  
From that Ray which is Truth, streams of new forms are perpetually springing: and He pervades those forms.  
All the gardens and groves and bowers are abounding with blossom; and the air breaks forth into ripples of joy.  
There the swan plays a wonderful game,

There the Unstruck Music eddies around the Infinite one;  
There in the midst the Throne of the Unheld is shining, whereon the great Being sits-  
Millions of suns are shamed by the radiance of a single hair of His body.  
On the harp of the road what true melodies are being sounded! And its notes pierce the heart:  
There the Eternal Fountain is playing its endless life-streams of birth and death.  
They call Him Emptiness who is the Truth of truths, in Whom all truths are stored!

There within Him creation goes forward, which is beyond all philosophy; for philosophy cannot attain to Him:

There is an endless world, O my Brother! and there is the Nameless Being, of whom naught can be said. Only he knows it who has reached that region: it is other than all that is heard and said.

No form, no body, no length, no breadth is seen there: how can I tell you that which it is?

He comes to the Path of the Infinite on whom the grace of the Lord descends: he is freed from births and deaths who attains to Him.

Kabir says: "It cannot be told by the words of the mouth, it cannot be written on paper:

It is like a dumb person who tastes a sweet thing-how shall it be explained?"

### سترگي خلاصي کره جانان و گوره

سترگي خلاصي کره د ميني او هغه جانان ته گوره  
چي دا ټول جهان ترې ډک دی دا ستا خپل وطن دی وروره

حقيقي مرشد پيدا کره چي راوينس دي درته زړه کي  
سر د ميني به بيان کړي د بېلتون کيسه به وکي

د زړه سترگي به دي خلاصي حقيقت به درعيان کي  
هغه لور له کایناتو او برتر په بل جهان کي

نړۍ بنا د حقيقت دی زړه کي گرځي ډېري لاري  
بېله لاري تر هغه د ورتللو هم سته چاري

د جانان پر شا وخوا چي د خوښۍ اتني نخېري  
دايمي برکت گوره هغه ځای کي پيدا کېږي

چي په دې حقيقت پوه سوو چي په راز وپوهېدلو  
نسته ځای د اخیستلو نه د شي د پرېښودلو

هلته نسته اور په زړه کي د هر شي د درلودلو  
نه د حرص به وي سکروتي د خپل ځان د سوځولو

دی پخپله د بې حده آرامۍ لره مکان دی  
ده پخپله غورولۍ رنگ د ميني پر جهان دی

له شغلي د حقيقت تل رنگونه دي خوځېري  
ټول شکلونه له ده ډک دي په هر رنگ کي معلومېږي

ټول باغونه بناخلي ډکي له گلونو له غوتيو

هلته ټوله فضا ناڅي او خپې دي د خونښيو

هلته بتي په اسمان کي غوړولي وزرونه  
بې آوازه ساز رڼې پر بېحد وهي خرخونه

هلته تخت د لامکان دی په مابين کي چي ځلېږي  
ستر خالق ورباندي ناست دی او شغلي يې پورته کېږي

بې حسابې يې لمرونه له شغلي څخه شرمېږي  
حقيقي آهنگ رڼې او د زړه تل ته رسېږي

دايمي چينه روانه مرگ او ژوند پکښي بهېږي  
دی جوهر د حقايقو په ظاهر نېستي بنکارېږي

په وجود کي يې هستي ده ماوراده له علمونو  
ځکه هيڅ علم تلای نه سي پاس د ده تر سرحدونو

وروره هلته بې سرحدې او ناپايه لوی جهان دی  
پکښي هيڅ نه ويل کېږي د بې نومه هستی کان دی

نه يې شکل نه بدن وي نه لوی والی يې بنکارېږي  
زه به څنگه تا ته وایم چي په کوم نامه يادېږي

تر دې ځايه هغه څوک څي چي د خدای رحم پر کېږي  
سي ازاد له مرگ او ژونده چي ترده پوري رسېږي

کبير وايي نه په خوله کي توري سته د توصيفونو  
نه بيان يې سي کېدلای په قلم په کاغذونو

چي گونگي ته مزه ورکړي خواږه شات خوږې شکرې  
دی به څنگه خوږ بيان کړي ځکه نه سي کړای خبرې.

## The Man and the Creator

When a stream is lost in the Ganges.  
It becometh as the Ganges itself.  
Kabir is similarly lost in God by invoking Him.  
I have become as the True one and need not go elsewhere.  
The perfume of the sandal is communicated to other trees.  
They then become as the sandal itself.  
When the philosopher's stone is applied to copper.  
It becometh gold.  
So Kabir having met the saints.  
Hath becometh as God.

وياله روانه وي او وروسته په گنگا گډېږي

کله چي وصل سي پخپله ترې گنگا جوړېږي

کبير همدا سي و وتلی د خالق په تلابن  
اوس يې وجود په خدای کي غرق سو ورنه نه بېلېږي

زما له وجوده حقيقي واحد جوړ سوې خلکو  
نور مي هيڅ لوري هيڅ تلابن ته زړگي نه سمېږي

چي نوري وني د صندل د وني عطر واخلي  
د هري وني د بناخلو د صندل عطر زېږي

سنگ پاروس که څوک له مسو سره و جنگوي  
مس طلا کېږي د سرو زرو په څېر و ځلېږي

چي له شيخانو سره تېر کړله کبير وختونه  
د خپل خالق رنگ يې اخیستی دی نور نه بدلېږي.

I DO not know what manner of God is mine.

The Mullah cries aloud to Him: and why? Is your Lord deaf? The subtle anklets that ring on the feet of an insect when it moves are heard of Him

Tell your beads, paint your forehead with the mark of your God, and wear matted locks long and showy: but a deadly weapon is in your heart, and how shall you have God?

نه پوهېږم خالق څنگه دی

نه پوهېږم چي خالق مي لري څنگه صفتونه  
ملا لوړ منبر ته څېږي کړي په زوره آذانونه

چي واره حشرات گرځي خدای يې رغ د قدم اوري  
ملا ولي وهي چيغې خدای دي نه اوري رغونه؟

چا تسپې وي را اخیستي گوتي ستړي کړي په ذکر  
چا ليکلي پر تندي وي د خالق په یاد خطونه

چا اوږده و بښته پرې ايښي چا پر سر غوتي ورکړي  
چي مخلوق ته ځان بنکاره کړي چي مي پاک دي ټول کارونه

مگر څنگه به رسېږي د خپل ستر خالق مقام ته  
چي پت کړي دي په زړه کي د مرگي دي خنجرونه.

THE Yogi dyes his garments, instead of dyeing his mind in the colours of love:

He sits within the temple of the Lord, leaving Brahma to worship a stone.

He pierces holes in his ears, he has a great heard and matted locks, he looks like a goat:

He goes forth into the wilderness, killing all his desires, and turns himself into an eunuch:

He shaves his head and dyes his garments; he reads the Gita and becomes a mighty talker.

Kabir says: "You are going to the doors of death, bound hand and foot!"

## جوگي ولي جامي رنگ کړې؟

جوگي خپل کالي غوټه کړي په رنگونو  
رنگ د ميني ولي نه وړي تر مغزونو

د معبد په کونج کي کنبېني خالق پرېږدي  
د ډبري سي لگيا په طاعتونو

په غوږونو کي سوري جوړ کړي اوږده ږيره  
ټول ملگري د اوزگړو په شکلونو

خواهشات وژني له ځانه ايچرا جوړ کړي  
لېوني غوندي په گرځي پر دنستونو

سر خريلي جامي رنگ پر کتاب پروت وي  
تېز تر هر چا په خبرو بيانونو

کبير وايي دروازو ته د مرگ ولاړې  
ورته پروت يې په ترلو پښو لاسونو.

THE shadows of evening fall thick and deep, and the darkness of love envelops the body and the mind.  
Open the window to the west, and be lost in the sky of love;  
Drink the sweet honey that steps the petals of the lotus of the heart.  
Receive the waves in your body: what splendour is in the region of the sea!  
Hark! The sounds of conches and bells are rising.  
Kabir says: "O brother, behold! The Lord is in this vessel of my body."

## د ما بنام سايبې رالوېږي

د ما بنام سايبې رالوېږي توري گڼي پر بنارونو  
او تياره د ميني تاو سي پر وجود او پر مغزونو

کړکۍ خلاصه مخ پر غرب که ننداره د جهان وکړه  
ځان پناه کړه په لمن کي پاس د عشق د اسمانونو

هغه شات که پر سر پورته او بوي چي گلبرگونه  
د ژوندون د نيلوفرو چي گلونه دي د زړونو

ځان تيار که سينه سپر کړه خپې واخله خپې نوش که  
خه لويي ده سمندر کي خه قدرت دی د بحرونو

د سرنا او د زنگونو آوازونو پورته کېږي  
کبير وايي خدای مي اوسي په وجود کي په رگونو



MY heart cries aloud for the house of my lover; the open road and the shelter of a roof are all one to her who has lost the city of her husband.

My heart finds no joy in anything: my mind and my body are distraught.

His palace has a million gates, but there is a vast ocean between it and me:

How shall I cross it, O friend? For endless is the outstretching of the path.

How wondrously this lyre is wrought! When its strings are rightly strung, it maddens the heart: but when the keys are broken and the strings loosened, none regard it more.

I tell my parents with laughter that I must go to my Lord in the morning;

They are angry, for they do not want me to go, and they say: "She thinks she has gained such dominion over her husband that she can have shatsoever she wishes, and therefore she is impatient to go to him."

Dear friend, lift my veil lightly now; for this is the night of love.

Kabir says: "Listen to me! My heart is eager to meet my lover: I lie sleepless upon my bed. Remember me early in the morning!"

### په دلدار پسي مي زړه ژړېږي

زړه په زوره په دلدار پسي ژړېږي  
نه له اوښکو نه سلگيو کرارېږي

د مېړه ښار چي له ښځي څخه ورک سي  
لويه لار او کور يو شان ورته ښکارېږي

هيڅ خونبي مي نه راځي د زړه تر کوره  
نه مي زړه نه مي بدن راته صبرېږي

بې حساب به يې د قصر دروازي دي  
خو يو لوی سمندر زموږ تر منځ تېرېږي

څنگه ورسم تر ماني پوري دوستانو  
چي تر منځ مو لويه لاره نه پي کېږي

چي تارونه د بربط وي ښه سور سوي  
په څه ناز باندي نغمې مستي ږغېږي

خو چي کله به تارونه وي بې سوره  
پر غوږو يې لکه غشي ږغ لگېږي

لېونی بې سي انسان په اور بدلو  
سور او تال ته بې نه زړه نه غوږ سمېږي

په خدا چي مور او پلار ته وایم ځمه  
زړه مي ځي د محبوب کور ته نه ستنېږي

په غوسه سي وايي مه ځه او دوی وايي  
چي بې هيڅه په وصال پسي تېرېږي

د دې خيال دی چې مېړه يې تر لاس لاندې  
 او چې هر څه ورنه غواړي ورر سپري  
 ځکه دا ده په خپل يار پسي يې تابه  
 ځکه زړه يې له محبوبه نه صبر بېري  
 زما له مخه نقابونه کړي لږ پورته  
 ځکه دا د مينې شپه ده او تېر بېري  
 کبير وايي ما ته غوږ نيسي يارانو  
 په وصال پسي زرگی مي کبابېري  
 کړی شپه ورته بې خوبه تېرومه  
 ما په ياد لري دا شپه چې سبا کېري.

WHEN He Himself reveals Himself, Brahma brings into manifestation That which can never be seen.  
 As the seed is in the plant, as the shade is in the tree, as the void is in the sky, as infinite forms are in the void-  
 So from beyond the Infinite, the Infinite comes; and from the Infinite the finite extends.

The creature is in Brahma, and Brahma is in the creature: they are ever distinct, yet ever united.  
 He Himself is the tree, the seed, and the germ.  
 He Himself is the flower, the fruit, and the shade.  
 He Himself is the sun, the light, and the lighted.  
 He Himself is Brahma, creature, and Maya.  
 He Himself is the manifold form, the infinite space;  
 He is the breath, the word, and the meaning.  
 He Himself is the limit and the limitless:  
 and beyond both the limited and the limitless is He, the Pure Being.  
 He is the Immanent Mind in Brahma and in the creature.

The Supreme Soul is seen within the soul,  
 The Points is seen within the Supreme Soul,  
 And within the Point, the reflection is seen again.  
 Kabir is blest because he has this supreme vision!

## د خالق وجود

چې خالق خپل ځان څرگند کړي و خپل ځانته  
 څوک په سترگو يې جلوه نه سي ليدلای  
 لکه تخم په نبات کې وي دننه  
 او سا يې له ونو نه سي راوتلای  
 د اسمان په پراخه غېږه کې خلا ده  
 په خلا کې يې سرحده مخلوقات دي  
 د دې ټول بې انتهي مخلوق په ها خوا

بې سرحده بې حسابه کاینات دي

سر پر سر بې انتهي ده چي هستبري  
په بې حده کي محدود دی چي خلبري

ټول مخلوق دی د خالق دننه خان کي  
او خالق په مخلوقاتو کي څرگند دی

يو له بله سره بېل بې وجودونه  
خو بيا يو دي سره کړی بې پیوند دی

دی پخپله يوه ونه ده ولاړه  
هم دانه ده هم نطفه ده او هم دواړه  
هم پرو نه باندي گل دی غورېدلی  
هم مېوه ده او هم سيوری رالوېدلی

دی هم لمر دی پر اسمان باندي ختلی  
دی هم نور دی هم له نوره ځلېدلی

دی پخپله هم خالق د مخلوقاتو  
هم مخلوق دی او هم جز د کایناتو

دی پخپله په څو رنگه څرگند بېري  
په بې حده کایناتو کي هستبري

هم نفس دی هم کلام دی هم معنی ده  
هم بې حده هم پخپله انتهي ده

د بې حده او محدود شاته او سېري  
د خالص وجود مفهوم پکښي ځلېري

په خالق او مخلوق دواړو کي باقي دی  
نه وجود بې محو کېري نه فاني دی

يو ستر روح دی چي د روح منځ کي هستبري  
په دې ستر روح کي يو ټکی لیده کېري

په دې ټکي کي دننه بې جلوه ده  
د محدود او د بې حده ننداره ده  
کبير ځکه دی نېکمرغه او بناغلی  
چي دا ستر خیال بې په سترگو دی لیدلی.

HE is dear to me indeed who can call back the wanderer to his home. In the home is the true union, in the home is enjoyment of life: why should I forsake my home and wander in the forest? If Brahma helps me

to realize truth, verily I will find both bondage and deliverance in home.

He is dear to me indeed who has power to dive deep into Brahma, whose mind loses itself with ease in His contemplation.

Hi is dear to me who knows Brahma, and can dwell on His supreme truth in meditation; and who can play the melody of the Infinite by uniting love and renunciation in life.

Kabir says: "The home is the abiding place; in the home is reality; the home helps to attain Him Who is real. So stay where you are, and all things shall come to you in time."

## حقيقت په کور کي

هغه څوک ما ته عزيز دی چي مي وغواړي خپل کور ته  
ما ژغوري له گمراهيو ما وربولي و خپل لور ته

په هغه کور کي يې وينم ي ريښتونې پيوستون دی  
هغه کور کي نعمتونه په هغه ځای کي ژوندون دی

ولي خپله مېنه پرېږدم سرگردان سم په ځنگلو کي  
که خالق راسره مل وي زما د ژوند په اندېښنو کي

که په کور کي مي نجات وي هم ځنځير مي پښو ته لوېږي  
ولي ووزمه ځنگله ته دلته هر څه رارسېږي

هغه څوک ما ته عزيز دی په خالق کي چي غرقېږي  
ورسره هغه طاقت دی چي ژور پکښي ډوبېږي

چي په ذکر د خالق کي ورنه هېر سي عالمونه  
هم يې ځان ورڅخه ورک سي هم يې زړه هم يې رگونه

هغه څوک ما ته عزيز دی چي په خپل خالق پوهېږي  
د دې ستر حقيقت منع کي په خپل ذکر او سېږي

چي د ستر او بې سرحد په نامه نغمې خپرې کړي  
د وحدت مينه کي ډوب سي د ژوند هېرې ترانې کړي  
کبير وايي هغه کور دی د سړي د او سپدلو  
هغه کور دی پيدا سوی په ريشتيا د پوهېدلو

په تلابن که د ريشتيا يې هغه کور کي پيدا کېږي  
ليري مه څه څه چي غواړي پر خپل وخت به دررسېږي.

A SORE pain troubles me day and night, and I cannot sleep;

I long for the meeting with my Beloved, and my father's house gives me pleasure no more.

The gates of the sky are opened, the temple is revealed:

I meet my husband, and leave at His feet the offering of my body and my mind.

شپه او ورځ مي زوكلوي زخمي دردونه  
 زما له سترگو تښتولي بي خوبونه  
 هرگړي مي د محبوب ديدن ياد پري  
 د پلار کور لکه اغزي په زړه جگپري  
 دروازي د اسمانونو دي پرانيستي  
 او معبد پکښي له ورايه څرگند پري  
 د جانان په پښو کي ځان قربانومه  
 زړه او روح مي نذرانه ورته وروړمه.

MORE than all else do I cherish at heart that love which makes me to live a limitless life in this world.  
 It is like the lotus, which lives in the water and blooms in the water: yet the water cannot touch its petals,  
 they open beyond its reach.  
 It is like a wife, who enters the fire at the bidding of love. She burns and lets others grieve, yet never  
 dishonors love.  
 This ocean of the world is hard to cross: its waters are very deep. Kabir says: "Listen to me, O Sadhu! few  
 there are who have reached its end."

### تل د هغي ميني په ارمان يم

يمه تل د هغي ميني په ارمان کي  
 دايمي ژوند چي راوبخښي جهان کي  
 دا د هغه نیلوفر په څېر ښکار پري  
 چي هستې پري په اوبو کي او غوړ پري  
 خو اوبه بي نه رسېږي تر برگونو  
 بي اوبو غوټي غوړ پري د گلونو  
 لکه ځوانه کونډه نه کښېني په کور کي  
 له مېړه سره ځان وسوځي په اور کي  
 پر خپلوانو ورځي جوړي کړي غمگيني  
 خو چي وساتي عزت او نوم د ميني  
 تر ناپايه سمندر او بنstel گران دي  
 هم ژوري بي اوبه هم نهنگان دي  
 سادو واوره ډېرو لاپي دي وهلي  
 تر ساحله يو يا دوه دي رسېدلي.

IT is the mercy of my true Guru that has made me to know the unknown;  
 I have learned from Him how to walk without feet, to see without eyes, to hear without ears, to drink  
 without mouth, to fly without wings;

I have brought my love and my meditation into the land where there is no sun and moon, nor day and night.

Without eating, I have tasted of the sweetness of nectar; and without water, I have quenched my thirst. Where there is the response of delight, there is the fullness of joy. Before whom can that joy be uttered? Kabir says: "The Guru is great beyond words, and great is the good fortune of the disciple."

## د پير پيغام

د خپل پير له برکته يم دې خای ته رسېدلی  
يم په هر څه پوهېدلی او مجهول مي پېژندلی  
ما زده کړي دي چې څنگه بېله پېنو پر لاري ځمه  
هر څه وينم چې موجود د مگر سترگي نه لرمه  
بې غوږونو آواز اورم بېله خولې او به چنمه  
بې وزره الواته کړم مخ پر هسک پرواز کومه  
هغې محکي ته مي ورې خپله مينه وظيفې دي  
چې نه لمر سته نه سپوږمۍ سته نه بې ورځي نه بې شپې دي  
ما ځکلي شيريني ده د شکر و بې خورلو  
ماته کړې مي ده تنده بې اوبو او بې چنلو  
هلته بشپړه خونې وي چې جواب وي د خونيو  
د چا مخ ته به اظهار کړو دا احساس د خوشاليو  
کبير وايي پير مي ستر دی په کلام کي نه ځايېږي  
او مريد بې دی نېکمرغه چې د پير په نوم يادېږي.

WHERE Spring, the lord of the seasons, reigneth, there the Unstruck Music sounds of itself,  
There the streams of light flow in all directions;  
Few are the men who can cross to that shore!  
There, where millions of Krishnas stand with hands folded,  
Where millions of Vishnus bow their heads,  
Where millions of Brahmas are reading the Vedas,  
Where millions of Shivas are lost in contemplation,  
Where millions of Indras dwell in the sky,  
Where the demi-gods and the munis are unnumbered,  
Where millions of Saraswatis, Goddess of Music, play on the vina-  
There is my Lord self-revealed: and the scent of sandal and flowers dwells in those deeps.

## زما د خدای مقام

پسرلی چې پر تخت ناست وي شهنشاه د موسمونو  
له هغه ځايه راوړي رغ د تار او د سازونو  
مالامال ويالي له نوره هلته هره خوا بهېږي

هر وگړی دې ویالو ته دې ساحل ته نه رسېږي

میلیونونه د کریشنا و لاس پر نام هلته درېږي  
بې حسابو ویشنوگان وي چې سرو نه په څرېږي

میلیونونه برهماگان دي د ویدا لولي سردونه  
لا بې شمېره شېواگان دي پر زنگون ایښي سرو نه

میلیونونه ایندرا اوسي هغه عرش هغه آسمان کي  
لا بې شمېر چا ته معلوم دی چې حساب واره خدایان کي

هلته خدای د آهنگونو مستي کړي ترانې دي  
سرینده کي بې سرې کړي د هستۍ مستي نغمې دي

هلته زما د خدای مقام دی غوړېدلي گلدستې دي  
هلته عطر دي د گلو ډکي کړي بې درې دي.

HOW could the love between Thee and me sever?

As the leaf of the lotus abides on the water: so thou art my Lord, and I am Thy servant.

As the night-bird Chakor gazes all night at the moon: so Thou art my Lord and I am Thy servant.

From the beginning until the ending of time, there is love between Thee and me; and how shall such love be extinguished?

Kabir says: "As the river enters into the ocean, so my heart touches Thee."

### د مینې پیوند

زما او ستا تر منځ به څرنگه خالق

کله وشلېږي د مینې پیوندونه

نیلو فر چې د او بو په منځ کي پایي

داسي زما او ستا تر منځ ټینګ دي بندونه

زه بنده یم ته څښتن بې ته با دار بې

زه مخلوق یم ته خالق پروردگار بې

لکه گرځي چې مرغۍ په تورو شپو کي

لار پیدا کړي د سپوږمۍ په پلوشو کي

زه دي د غسي بنده یم ته با دار بې

ته د ټولو ساتندوی ته مددگار بې

له آغازه تر انجامه چې زمان دی

زما او ستا تر منځ د مینې ټینګ پیمان دی

داسي مینه په څه رنگ سي بدلېدلای

دونه ټينگ پيوند سي څرنگه شلېدلای

د کبير زړه داسي ستا سره جوړېږي  
لکه رود چي سمندر ته ورگډېږي.

LAMPS burn in every house, O blind one! And you cannot see them.

One day your eyes shall suddenly be opened, and you shall see: and the fetters of death will fall from you, There is nothing to say of to hear, there is nothing to do: it is he who is living, yet dead, who shall never die again.

Because he lives in solitude, therefore the Yogi says that his home is far away.

Your Lord is near: yet you are climbing the palm-tree to seek Him.

The Brahman priest goes from house to house and initiates people into faith:

Alas! The true fountain of life is beside you, and you have set up a stone to worship.

Kabir says: "I may never express how sweet my Lord is. Yoga and the telling of beads, virtue and vice- these are naught to Him."

### په هر کور کي څراغان دي

په هر کور کي څراغان دي چي بلېږي  
ته چي روند يې تا ته نه در معلومېږي

يوه ورځ به کې ناڅاپه سترگي خلاصي  
زولني به د مرگي درته درلوېږي

هلته نه سې څه ويلاي اورېدلای  
نه دي زور سته نه په وس دي څه رسېږي

هغه دئ دی چي هم مړ او هم ژوندی دی  
تر قيامته بيا هيڅکله نه مړ کېږي

خو چي ژوند کوي تنها نو جوگی وايي  
چي له دې جهان نه ډېر ليري هستېږي

د خرما وني ته ولي پسي خېږي  
چي خالق دي له خپل څنگ سره او سپېږي

برهمنان په کليو گرځي سرگردانه  
چي به څوک د ايمان لارو ته سمېږي

په سجدو دي کړې ډېري ته ځان سترې  
د ژوندون چينه دي څنگ ته نه بنسکارېږي

9ON this tree is a bird: it dances in the joy of life.

None knows where it is: and who knows what the burden of its music may be?

Where the branches throw a deep shade, there does it have its nest: and it comes in the evening and flies away in the morning, and says not a word of that which it means.



None tell me of this bird that sings within me.

It is neither coloured nor colourless: it has neither form nor outline:

It sits in the shadow of love.

It dwells within the Unattainable, the Infinite, and the Eternal; and no one marks when it comes and goes.

Kabir says: "O brother Sadhu! deep is the mystery. Let wise men seek to know where rests that bird."

## د لامکان مرغه

د دې وني پر بناخلو مرغه هستېږي  
له ژوندونه هوسېږي او نخېږي

هيڅوک نه پوهېږي چېرې يې مکان دی  
او څه ورد يې په سازونو کې رڼېږي

چې بناخلو د وني سيوري اچولي  
د ده هلته ځالگۍ پکښې او سېږي

مانښام راسي په خپل کور کې شپه کړي تېره  
سهار الوزي له سترگو پناه کېږي

نه يې سر چا ته معلوم دی د سندرو  
نه يې ژبه نه نغمه يې څرگندېږي

د هغه مرغه څوک حال وياي نه سي  
په سينه کې چې دننه مي ويېږي

نه بېرنگه دی نه رنگ لري عالمه  
نه يې چا ته وجود شکل معلومېږي

هغه ځای د ميني سيوري کې نيولی  
لامکان کې يې مکان پکښې پايېږي

HAVE you not heard the tune which the Unstruck Music is playing? In the midst of the chamber the harp of joy is gently and sweetly played; and where is the need of going without to hear it?

If you have not drunk of the nectar of that One Love, what boots it though you should purge yourself of all stains?

The Kazi is searching the words of the Koran, and instructing others: but if his heart be not steeped in that love, what does it avail, though he be a teacher of men?

The Yogi dyes his garments with red: but if he knows aught of that colour of love, what does it avail though his garments be tinted?

Kabir says: "Whether I be in the temple of the balcony, in the camp or in the flower garden, I tell you truly that every moment my Lord is taking His delight in me."

## هغه سوردي اورېدلی دی کنه

هغه سوردي اورېدلی کنه دی  
چې په تال کې د بې رغه ساز رڼېږي

په محفل کي د خوښيو ورتنه گوري  
په کراره يې خوږه نغمه شرنگېږي

اور بدلې چې دي دغه نغمه نه وي  
پر بل لور به دي د تلو ضرورت څه وي

چي دي می د يوه عشق نه دي ځکلي  
فايده نه کړي که دي ويني وي پرېوللي

قاضي غواړي د قرآن د منځ له تورو  
چي بسوونکی رهنما سي لاد نورو

خو که هغه مينه نه لري په زړه کي  
کتابونه به څه گټه ورتنه وکي

کرهر خونه وي استاد د انسانانو  
برابر نه دی پر لورد عاشقانو

که جوگي وي سرو جامو کي ځان پېچلي  
خو د ميني په رنگ نه وي پوهېدلی

THE flute of the Infinite is played without ceasing, and its sound is love:  
When love renounces all limits, it reaches truth.  
How widely the fragrance spreads! It has no end, nothing stands in its way.  
The form of this melody is bright like, a million suns: incomparably sounds the vina, the vina of the notes  
of truth.

### د حق شپېلی

پاس د لایتناهي شپېلی ږغېږي  
له نغمې يې ږغ د عشق اور بدل کېږي

چي له ټولو سرحدونو مينه واوړي  
نو مقام د حقيقت ته وررسېږي

بوی د عطرو ترکوم ځايه پوري ولاړ سي  
نه يې پای سته نه مخ ته څه درېږي

د نغمې شکل يې دونه وي روښانه  
لکه يو ميليون لمرونه چي ځلېږي

د نغمو يې په ناسوت کي ساری نسته  
له سارنگه چي د حق ږغونه زېږي.

WHO are you, and whence do you come?

Where dwells that Supreme Spirit, and how does He have His sport with all created things?

The fire is in the wood; but who awakens it suddenly? Then it turns to ashes, and where goes the force of the fire?

The true guru teaches that He has neither limit nor infinitude.

Kabir says: "Brahma suits His language to the understanding of His hearer."

### ته شوک بي له کومه راغلي

ته بي شوک له کومه راغلي دا احوال در معلومېږي؟  
او ستر روح د کایناتو اوس په کوم ځای کې هستېږي؟

لوی خالق په څه لگیا دی د قدرت په پاچاهي کې  
او په لاس کې مخلوقات يې څنگه رنگ په رنگ لوبېږي

د څنگله په غېږ کې وینې لوی اورونه لگېږي  
دا د کوم زور کرشمه ده یو ناڅاپه چې بلېږي

بیرته خاوري سي ایرې سي سره اورونه سرې سکروتي  
د اورونو طاقت څه سو دا په کوم ځای کې ډوبېږي

حقيقي مرشد در نبيي چې هغه لره حد نسته  
نه بي زور ته انتهي سته نه قدرت يې فنا کېږي

کبير وايي خالق داسي ژبه ځانته غوره کړې  
چې د چا په غوږ يې اوري هغه خامخا پوهېږي.

THE Hidden Banner is planted in the temple of the sky; there the blue canopy decked with the moon and set with bright jewels is spread.

There the light of the sun and the moon is shining: still your mind to silence before that splendour.

Kabir says: "He who has drunk of this nectar, wanders like one who is mad."

### پت بيرغ

پت بيرغ دی په آسمان کې وهل سوی او رپېږي  
هلته شين چتر بنايسته دی د سپوږمۍ په نور ځلېږي

پرې روښاني ځلېږي مرغلري غوړېږي  
نور د لمر او د سپوږمۍ دی چې لمن کې يې پر کېږي

لا دي بيا هم زړه قرار دی لا خاموش يې ورته گوري  
دومره لوی شان او شوکت دي هره ورځ مخکې تېرېږي

کبير وايي دا اوبه چې د حیات وي چا نوشلي  
لېونی غوندي به گرځي په دنيا به نه خبرېږي.

I LAUGH when I hear that the fish in the water is thirsty:  
You do not see that the Real is in your home, and you wander from forest to forest listlessly!  
Here is the truth! Go where you will, to Benares or to Mathura; if you do not find your soul, the world is unreal to you.

### حقیقت پہ کور کي

چي بي اورم ماهی تری دی او بو کي  
خندا راسي ورته ڊوب سم په فکرو کي

حقیقت پہ کور کي نه ويني په سترگو  
سرگردانه پسي گرځي په ځنگلو کي

بنارس او متوره که تر پنبو لاندی  
بنار پر بنار گرځه په لویو معبدو کي

که خپل روح پکښي پیدا نه کړي نو واوره  
ستا دپاره دا نړی ده په تیارو کي.

RECEIVE that Word from which the Universe springeth!  
That word is the Guru; I have heard it, and become the disciple.  
How many are there who know the meaning of that word?

O Sadhu! practice that Word!  
The Vedas and the Puranas proclaim it,  
The world is established in it,  
The Rishin and devotees speak of it:  
But none knows the mystery of the Word.  
The householder leaves his house when he hears it,  
The ascetic comes back to love when he hears it,  
The Six Philosophies expound it,  
The Spirit of Renunciation points to that Word,  
From that Word the world-form has sprung,  
That World reveals all.  
Kabir says: "But who knows whence the Word cometh?"

### مرشد یو نوم دی

یو حرف دی په جهان کي کاینات تری نه راغلي  
هغه د مرشد نوم دی ما پخپله اوربدلی

پخپله بي مرید سوم او حیران یمه عالم ته  
چي نور به بي لا څو نه په معنی وي پوهېدلي

زاهد که په ریشتیا بي په معنی بي ځان خبر که  
ویدا او کتابونه په دي نوم دي نازېدلي

نړی د دغه حرف له برکته ده ولاړه

پوهان که ملایان دي ټول جلا پرې رغېدلي

خو څوک يې لا تر اوسه خبر نه دي په اسرارو  
مخلوق يې په تعبير پسي کورونه پرېبنودلي

له مينې قلندر له نيمې لاري راستنېږي  
علوم په سترې سوي دي مزلونه يې وهلي

چي ترکه څوک دنيا کړي د معنی پر لور روان سي  
له دې نومه رنگونه د نړۍ دي ټوکېدلي

کبير وايي دا نوم د تعبيرونو خزانه ده  
خو نوم او تعبيرونه له کوم ځايه دي راغلي؟

HE is the real Sadhu, who can reveal the form of the Formless to the vision of these eyes:  
Who teaches the simple way of attaining Him, that is other than rites of ceremonies:  
Who does not make you close the doors, and hold the breath, and renounce the world:  
Who makes you perceive the Supreme Spirit wherever the mind attaches itself:  
Who teaches you to be still in the midst of all your activities.  
Ever immersed in bliss, having no fear in his mind, he keeps the spirit of union in the midst of all enjoyments.  
The infinite dwelling of the Infinite Being is everywhere: in earth, water, sky, and air:  
Firm as the thunderbolt, the seat of the seeker is established above the void.  
He who is within is without: I see Him and none else.

### ريښتونی زاهد

زه به هغه زاهد ريښتونی گڼم  
چي راته رنگ د بېرنگيو بڼي

چي ساده لاره د محبوب د وصل  
بې کړاوونو بې خواريو بڼي

هغه زاهد چي راته ونه وايي  
چي د خلوت په تاريخو کي کښېنه

نفس دي بند که له جهانې ليري  
سر پر زنگون په تورو غرو کي کښېنه

وايي په هغه ځای کي اوسي خالق  
چي يې پيوند وهي له ذاته زړونه

هغه د محکي په هستي کي گوره  
هسي نه پرېږدي د دنيا کارونه

هغه چي مينه د محبوب يې واخلي

په زړه کي نه ورگرځي بېره د چا

هغه د وصل په تلابن وي همپش  
هره خوښي کي دا يوه مدعا

WHAT is that flute whose music thrills me with joy?  
The flame burns without a lamp;  
The lotus blossoms without a root;  
Flowers bloom in clusters;  
The moon-bird is devoted to the moon;  
With all its heart the rain-bird longs for the shower of rain;  
But upon whose love does the Lover concentrate His entire life?

### اصلي مينه

دا څه شپېلۍ ده چي آواز پورته کي  
اوله خوښۍ مي وجود ولرېږي

يوه لمبه ده بې خراغه سوځي  
اونيلوفر بې ريښو وغورېږي

غونچې-غونچې راځي تازه گلونه  
مرغۍ پرواز کړي د سپوږمۍ په شپه کي

او د باران مرغله له خالي وزي  
لري آرزو د توند باران په زړه کي

مگر اصلي د هغه چا مينه ده  
چي پر جنون بې د ليلۍ مينه ده.

8

THERE is a strange tree, which stands without roots and bears fruits without blossoming;  
It has no branches and no leaves, it is lotus all over.  
Two birds sing there, one is the Guru, and the other the disciple:  
The disciple chooses the manifold fruits of life and tastes them, and the Guru beholds him in joy.  
What Kabir says is hard to understand: "The bird is beyond seeking, yet it is most clearly visible. The Formless is in the midst of all forms. I sing the glory of forms."

### بې ريښو ونه

عجيبه ونه ده ولاړه ده ريښې نه لري  
مېوه لري خو په هيڅ وخت کي شگوفې نه لري

له سر تر نوکه نيلوفر دی بل څه نسته پکښي  
پاني بې نه سي څوک ليدلای او بناخلي نه لري

پڪبني جوڙه دوه مرغان ناست په ترانو لگيا دي  
يو يي مرشد بل يي مرید دی په نغمو لگيا دي

مرید يي اخلي له دې وني د ژوندون شو مېوې  
يوه يوه رسوي خولې ته ورنه اخلي مزې

پيرد مرید له نندارې څخه خوندونه اخلي  
هغه د وني له مېوو څخه پندونه اخلي

څه چي کبير وايي په دې پوهېدل نه دي اسان  
مرغه په لاس نه سي درتللای خو څرگند دی عيان

هغه بېرنگه د رنگونو په مابین کي ستايم  
زه يي سندري د رنگونو د ستايلو وایم.

O SADHU! purify your body in the simple way.

As the seed is within the banyan tree, and within the seed are the flowers, the fruits, and the shade:

So the germ is within the body, and within that germ is the body again.

The fire, the air, the water, the earth, and the aether; you cannot have these outside of Him.

O, Kazi, O Pundit, consider it well: what is there that is not in the soul?

The water-filled pitcher is placed upon water, it has water within and without.

It should not be given a name, lest it call forth the error of dualism.

Kabir says: "Listen to the Word, the Truth, which is your essence. He speaks the Word to Himself; and He Himself is the Creator."

### اي زاهده ځان دي پاک که

اي زاهده ځان دي پاک په ساده لار که  
څه چي وایم راسه غورمي پر گفتار که

لکه زنی چي په منځ کي دی د ونو  
او په زینو کي بنکلا ده د گلونو

د گلونو منځ کي رنگ په رنگ مېوې دي  
داسي زینو کي هم وني هم سایې دي

په وجود کي چي نطفې دی ځای نیولی  
په نطفه کي داسي بل وجود اخنلی

که څه اور دی که اوبه، مځکه، بېد یا ده  
که هواده که خلا ده که فضا ده

له خالقه څخه نه سي بېلېدلای  
له هغه يي جلا څوک نه سي لیدلای

که قاضي يي که پندت دا حقیقت دی

چي تر روح دباندي خشي واقعيت دی

چي په ډنډ کي له اوبو لوبنی ډکېږي  
او پر سرد اوبو بیرته خوشي کېږي

GORAKHNATH asks Kabir:

"Tell me, O Kabir, when did your vocation being? Where did your love have its rise?"

Kabir answers:

"When He whose forms are manifold had not begun His play: when there was no Guru, and no disciple:  
when the world was not spread out: when the Supreme One was alone-  
Then I became an ascetic; then, O Gorakh, my love was drawn to Brahma.  
Brahma did not hold the crown on his head; the god Vishnu was not anointed as king; the power of Shiva  
was still unborn; when I was instructed in Yoga.

I became suddenly revealed in Benares, and Ramananda illumined me;  
I brought with me the thirst for the Infinite, and I have come for the meeting with Him.  
In simplicity will I unite with the Simple One; my love will surge up.  
O Gorakh, march thou with His music!"

### کبير کله زاهد سو

لوی مرشد له کبير وکړ له پوښتنه  
کیسه تېره له پخوا کړه بیا ترننه

کله تا د ژوند پیل کړي دي کسبونه  
کله میني در مست کړي دي رگونه

کبير وایي هغه وخت چي په دنیا کي  
زما بې رنگه رنگین خدای په مافیها کي

د خلقت هنوز پیل کړي نه وه لوبه  
نه مرشد و نه مرید نه د چا سوبه

چي جهان لا هنوز نه وو غوړېدلی  
ستر خالق چي لا یوازي اوسېدلی

زه هغه وخت کي زاهد ومه زما میني  
د برهما په زړه کي مستي کړلې ویني

چي برهما لا پر سر تاج نه وو منلی  
چي ویشنو لا پر تخت نه وو کښېنستلی

چي شېوا پر جهان نه وو زېږېدلی  
ما ته درس وو د خپل ذکر رسېدلی



BEFORE the Unconditioned, the Conditioned dances: "Thou and I are one!" this trumpet proclaims.  
The Guru comes, and bows down before the disciple:  
This is the greatest of wonders.

### حقيقت او مجاز

د مطلق حقيقت مخکي مجاز ناڅي  
له شپېلۍ يې دا يوه ترانه پاڅي  
زه او ته يو دواړه يو نه جلا کېږو  
يو وجود يو يو له بله نه بېلېږو  
مرشد راسي د مرید مخکي کېږي  
دا تر ټولو عجایبه معلومېږي.

MY Lord hides Himself, and my Lord wonderfully reveals Himself:  
My Lord has encompassed me with hardness, and my Lord has cast down my limitations.  
My Lord brings to me words of sorrow and words of joy, and He Himself heals their strife.  
I will offer my body and mind to my Lord: I will give up my life, but never can I forget my Lord!

### زما خالق

زما خالق پټوي ځان له مخلوقاتو  
بيا عجيب سي راڅرگند پر کایناتو  
هم خالق يم ځنځيرونو کي تړلی  
هم آزاد يې له هر بنده يم ايستلی  
زما خالق راته راوړي هغه لفظونه  
پکښي نغښتي چي خوښۍ دي هم غمونه  
دی پخپله رغوي ټوله دردونه  
په قدرت کراروي دوی جنگونه  
زه به ځان او زړه خالق ته وربخښمه  
زه به ټوله ژوند ترده قربانومه  
خو په ژوند کي به خالق نه هېرومه  
نه په زړه کي بل خالق ته ځای لرمه.

O BROTHER, my heart yearns for that true Guru, who fills the cup of true love, and drinks of it himself,  
and offers it then to me.  
He removes the veil from the eyes, and gives the true Vision of Brahma:  
He reveals the worlds in Him, and makes me to hear the Unstruck Music:  
He shows joy and sorrow to be one:

He fills all utterance with love.

Kabir says: "Verily he has no fear, who has such a Guru to lead him to the shelter of safety!"

### ريڻستوني مرشد

په آرزو د هغه پيريمه يارانو  
له ريڻستوني ميني جام ډک کړي دوستانو

هم پخپله يو ډک جام کړي پر سر پورته  
هم يوه پيال له راواړوي زما لورته

چي مي ليري کي له سترگو نقابونه  
د خالق را کړي ريڻستوني تصويرونه

راڅرگند کړي ناليدلي جهانونه  
په ما واوري په پردو کي ورک سازونه

راته يو بنسبي خوښی. دي که غمونه  
او له ميني مالا مال يې وي لفظونه

کبير وايي هغه څوک به وي منلی  
چي يې داسي پير په برخه رسېدلی

ډار يې نه وي پر دنيا له خطرونو  
چي مرشد يې اړوي له گړنگونو.

ALL things are created by the Om;

The love-form is His body.

He is without form, without quality, without decay:

Seek thou union with Him!

But that formless God takes a thousand forms in the eyes of His creatures:

He is pure and indestructible,

His form is infinite and fathomless,

He dances in rapture, and waves of form arise from His dance.

The body and the mind cannot contain themselves, when they are touched by His great joy.

He is immersed in all consciousness, all joys, and all sorrows;

He has no beginning and no end;

He holds all within His bliss.

### هغه د هر څه خالق دی

جهان ټوله له خالقه دی راغلی  
د هغه وجود له ميني دی جوړ سوی

هغه ذات دی هم بې رنگه هم بې کيفه  
نه په ذات کي يې نقصان دی چا ليدلی

عمر تېر کړه په تلابن د يو کېدلو  
 له خالق سره د ځان د وصولولو  
 خو بې رنگه خالق زر اخلي رنگونه  
 د مخلوق سترگي بې نه ويني شکونه  
 ذات بې پاک دی او خالص تل بې بقا ده  
 نه بې ذات ته انتهي نه بې فنا ده  
 په نخا کي د جذبې اخلي رنگونه  
 له نخا بې رنگ په رنگ پاڅي موجه  
 چي مستي ده د ميني ورر سپري  
 نه وجود او نه زړگي په تورن کېري  
 هغه گلدی په خوديو په فکرونو  
 په خوبنيو په مستيو په غمونو  
 نه آغاز نه بې انجام چا ته عيان دی  
 په قدرت کي بې ساتلی ټول جهان دی.

To what shore would you cross, O my heart? There is no traveler before you, there is no road:  
 Where is the movement, where is the rest, on that shore?  
 There is no water; no boat, no boatman, is there;  
 There is not so much as a rope to tow the boat, nor a man to draw it.  
 No earth, no sky, no time, no thing, is there: no shore, no ford!  
 There, there is neither body no mind: and where is the place that shall still the thirst of the soul? You shall  
 find naught in that emptiness.  
 Be strong, and enter into your own body: for there your foothold is firm. Consider it well, O my heart! Go  
 not elsewhere,  
 Kabir says: "Put all imaginations away, and stand fast in that which you are."

### ته کومي غاري ته ځي

کومي غاري ته روان بې زما زړگيه  
 در په برخه کوم سيندونه کوم رودونه  
 نه د لاري نه د منزل څرک بې لگېري  
 نه پرې کړي مسافرو سفرونه  
 هلته نه د حرکت درک لگېري  
 نه د سيالي چا جوړ کړي دي ځايونه  
 نه او به سته نه کبنتی پر هغه غاړه  
 او نه هلته کبنتی وان څاري موجه  
 نه تناو سته د کبنتی د کشولو

نه څوک سته چي يې راکش کړي تناوونه

نه ساحل سته نه يې محکه اسمان بڼکاري  
نه خواړه سته نه يې شماري څوک وختونه

هلته نه د چا بدن سته نه يې معز  
تنده څنگه ماتوي د خلکو زړونه

هلته هر څه نېستي سوي په خلا کي  
نه وجود سته نه د خلکو آوازونه

په پوره زړه خپل وجود ته سه دننه  
په هغه مکان کي ټينگ لره گامونه

بلي خواته چي ترې ولاړ نه سې زرگيه  
په همدې مکان کي ټينگ وساته ملونه

چي ولاړ يې په هغه مکان کي ټينگ سه  
کبير وايي ليري پرېږده ټول خيالونه.

### د خدای مينه

زه چي مست يم په مينه زه پر څه خبري کړمه  
چي الماس مي دی په لاس کي غوټه ولي خلاصومه

چي خالي وي له اوله اوس هغه پلې دي ډکي  
اوس يې څله اندازه کم چي درنې دي او که سپکي

عقل مست سو له شرابو چي چنلي يې پيالې دي  
هوبس نوشلي له دې خمه سر پر بې اندازې دي

چي تر سينده ده راغلي سپينه بته کړه غاړه  
لا د څشي په تلابن ده په ډنډونو کي ولاړه

خدای پخپله ستا په ځان کي لټوي يې په بهر کي  
کبير وايي خلکو واورئ سړی ولي ځان ابتر کي

ما چي خدای دی پېژندلی د مخلوق زړونو سينو کي  
داسي دی لکه چي تېل وي د شرمو په دانو کي.

### د رباب مرموز رغونه

له رباب څخه مرموز موزیک پرغږېږي  
بېله پښو او بې لاسونو څوک نڅږېږي

بېله گوتو بې آواز کوي تارونه  
بې غوږونو بې نغمه اوربده کږېږي

او دا ځکه چې که غوږ دی ټوله دی دی  
اوربدونکی هم پخپله دی، هستېږي

ورتړلی دی دننه خوشبویي ده  
او دننه هیڅ وجود نه معلومېږي

هر څوک نه دی د دې سر د پوهېدلو  
دا یوازې هونبیاران دي چې پوهېږي.

## لامکان

په هغه ځای کې چې ملگرو زما محبوب او سپېږي  
له هغه ځای سره سیالي مکان کولای نه سي

هلته نه غم سته نه خوښي نه حقیقت نه دروغ  
څوک د گناه او د پرهېز نښي لیدلای نه سي

هلته نه ورځي سته نه شپې نه پکښي لمر یا سپوږمۍ  
هلته ځلا ده د نور څرک بې څوک ایستلای نه سي

نه معرفت سته نه چا سر پرزنگانه ایښی دی  
ریاضت نسته او وردونه څوک ویلای نه سي

نه نصیحت سته د ویدا له کتابونو څخه  
څوک بڼه او بد امر او نهې پېژندلای نه سي

هلته نه کور نه بې کوري سته نه دننه بهر  
پکښي مفهوم وره ذره او لوی جهان نه لري

نه د پنځو لمونځونو نوم سته نه صلیب پېژني  
پکښي مذهب او عقیده هلته نښان نه لري

هلته ریښې گل او بناخلي او زني نه سې لیدای  
مېوې بې سته خو مگر وني پکښي نه لویېږي  
نه څوک هندو نه په سینو کې نفسونه دي بند

دا ټوله نسته د نفس نوم پکې نه ځایېږي

هلته محبوب دی نور عدم دی د وجود نېستي ده  
کبير په دغه حقيقت نښه پوهېدلې يممه  
هر څوک چې زما د اشارې نښه په سترگو ويني  
د ازادۍ په سرمنزله يې پوهېدلې يممه.

### نهایی خوبني

بتي ژر يې راته وايه خپله تېره افسانه دي  
ته له کومه ملکه راغلي راته نښه آشيانه دي  
کوم ساحل ته دي پرواز دی چې تر کومو وطنونو  
هم کيسه د وطن وکه هم د خپلو هدفونو  
بتي نن سهار را کښيښه له اوږدو اوږدو خوبونو  
زما پر لاره سه روانه زما پر لور د منزلونو  
داسي خاوري ته به ولاړ سو چې واک نه لري غمونه  
هلته وپره د مرگ نسته مرگي نه وهي سرونه  
هلته کور د پسرلي وي شنه ځنگلونه غورېدلې  
هلته "دی-زه يم" ذکر ونه له نسيم سره اوډلي  
هلته زړونه داسي مست وي د خونښو له شرابو  
چې درپاته نوري نه وي د مستۍ او خونښۍ هيلي.

### معرفت

حقيقت نه دی په سترگو چې بې وينو  
هغه خشي دی مور هيڅ نه سو ويلاي  
باور نه راځي هيڅکله بې ليدلو  
بې ويلو په هيڅ نه سو پوهېدلای  
هوښياران په زور د علم په پوهېږي  
ناپوهان لکه رانده تل به کړېږي  
څوک پراته بې شکهله خدای ته پر سجده دي  
څوک بې رنگ په رنگ شکلونه ته کړېږي  
ولي خدای لږ دی تر دغو صفتونو؟  
يو دانا بې دی قابل د جوابونو  
چې نغمه څوک پر کاغذ نه سي ليکلای

د هغې توري څوک نه سي پېژندلای

کبير وايي دا يوازي معرفت دی  
بريالی چي همپشه پر جهالت دی.

### زه چيري يم

چيري مي غواړې زه له تا سره يم  
نه په زيارت نه بتخانو کي يم

نه په تاريخو خلوتو کي يم  
نه درمسال نه مسجدو کي يم

نه په کعبه نه صومعه کي يم  
چيري مي غواړې زه له تا سره يم

نه په لمانځه کي نه په ذکر کي يم  
نه په روژه کي زه له چا سره يم

نه زه د جوگ تمرين کي چا ليدلی  
نه رياضت کي مي دی خای نيولی

نه په قوه نه په بدن کي يم  
نه د فضا په نازک تن کي يم

نه طبيعت کي مي دی کور جوړ کړی  
نه د نفس په انجمن کي يم

په ځير مي ولټوه کشف مي که  
ما په وجود کي د شېبې لټوه

وايي کبير په غور غور ونيسه  
چي ستا ايمان دی ما هورې لټوه.  
وايي کبير په غور غور ونيسه  
چي ستا ايمان دی ما هورې لټوه.